Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scânteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1480 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 27 ianuarie 1954

Instructorul de pionieri învață

La școala elementară Triaj din raionul Grivița Roșie este instructor superior de pionieri Mihai Zin, un tânăr priceput și energic. Lui îi sunt dragi copiii și îi place să muncească cu ei. In toamna trecută, instructorul superior a înființat în școală un cerc al „tinerilor fotografi". Inițiativa lui a fost găsită bună de comitetul raional U.T.M., care a început să-l sprijine. Curând, instructorul Zin și-a dat însă seama că a înființa un asemenea cerc, nu-i totul. Aceasta se face relativ ușor. Cercul trebue condus, îndrumat, ajutat să se desvolte. Acest lucru nu-l poate face decât un specialist. Or instructorul nostru nu avusese de a face cu asemenea probleme. Inainte de a deveni instructor de pionieri, el nu urmase decât o școală profesională metalurgică. Ce credeți că a făcut Zin? El s'a apucat să învețe, să studieze lucrări tehnice legate de problema care-l interesa.

In cercul „tinerii fotografi" dela școala elementară Triaj activează astăzi mulți pionieri. Ei muncesc cu pasiune și au reușit să aibă realizări frumoase.

Cazul amintit nu este întâmplător. Fiecare instructor de pionieri își dă seama, mai devreme sau mai târziu, că pentru a putea conduce activitatea pionierilor, trebue să învețe, să acumuleze cunoștințe multe și din orice domeniu: tehnic, literar, istoric, geografic...

Bagajul de cunoștințe al instructorului de pionieri trebue să fie foarte mare. Insăși menirea sa, aceea de a educa pe tinerii pionieri și școlari, îi cere să cunoască multe, să fie un om instruit. Copiii sunt prin firea lor dornici să știe tot ce se petrece în lume. Instructorul de pionieri care nu poate să mulțumească această sete de cunoștințe a copiilor cu care lucrează nu este cu adevărat un educator. El este instructor de pionieri doar cu numele.

Pentru munca de instructor de pionieri sunt recrutați tinerii cei mai buni din întreprinderi, din instituții, din școli. Comitetele raionale și orășenești U.T.M. au grijă ca acești tineri să aibă deja o oarecare pregătire. Dar oricât de pregătiți ar fi instructorii, ei nu se pot declara atotștiutori. In această direcție, e necesar să și îndrepte atenția secțiile școli medii și pionieri ale comitetelor raionale și orășenești U.T.M. Ele trebue să cunoască ce pregătire are fiecare instructor de pionieri și să-i îndrume pe toți către școli și diferite alte domenii de activitate. Practica a arătat că instructorii de pionieri care au cunoștințe pedagogice, duc o muncă mult mai interesantă, știu să organizeze mai bine activitatea pionierilor. In școlile unde ei sunt instructori, calitatea învățăturii crește, copiii învață cu plăcere. Iată de ce se recomandă ca instructorii de pionieri să urmeze cursurile prin corespondență ale școlilor pedagogice.

In multe regiuni ale țării către aceste cursuri au fost îndrumați majoritatea instructorilor de pionieri. Mulți au și început deja să le urmeze. Unul dintre aceștia e și Arpad Dinei din comuna Șimănești, raionul Odorhei. Impreună cu alți instructori el a fost invitat la comitetul raional U.T.M. Printre problemele discutate a fost și aceea a îmbogățirii cunoștințelor pedagogice.

Arpad Dinei nu urmase nici-o școală care l-ar fi putut ajuta în această direcție.

— Ar fi bine să te înscrii la o școală pedagogică prin corespondență — l-au sfătuit activiștii secției școli medii și pionieri a comitetului raional. Lui Arpad nu i se păru rea propunerea, dar se gândi că o să-i fie prea greu.

— Greu? Nimic de zis. In schimb o să-ți fie mai ușor în munca de educare a copiilor — i s'a spus. Și așa s'a și arătat a fi.

Secțiile școli medii și pionieri ale comitetelor raionale și orășenești U.T.M. trebue să lucreze cu multă grijă atunci când este vorba de calificarea cadrelor care muncesc cu pionierii. Munca acestor secții nu trebue să se rezume numai la a sfătui pe instructori să urmeze anumite școli. Ele înseși trebue să organizeze cu seriozitate cursurile și seminariile periodice care au ca scop să dea instructorilor de pionieri cunoștințe temeinice, să ridice nivelul pedagogic, științific al lecțiilor. In regiunea Autonomă Maghiară au fost organizate anul acesta, în orașe și în centre de comune, peste 60 cursuri serale pentru instructorii de pionieri. Ele au avut o durată de 30 zile și au dat rezultate bune. Seminariile periodice cu instructorii superiori de pionieri au deasemenea o importanță deosebită. Este necesar ca aceste seminarii să fie din vreme organizate pentru a da rezultatele dorite. Iată de pildă, cum a fost organizat un asemenea seminar în orașul Sf. Gheorghe. Planul seminarului, întocmit cu grijă, a fost trimis din timp instructorilor superiori de pionieri. La seminar s'au prezentat toți cei convocați. Ei au venit bine pregătiți, deoarece avuseseră vreme să studieze. In sală erau expuse și materiale demonstrative necesare la seminar. Pentru a ține conferințe și lecții au fost rugați să-și dea concursul numeroși profesori și activiști din oraș.

Seminarul a fost interesant. In cele câteva zile cât a durat, instructorii de pionieri au făcut cunoștință cu multe lucruri noi.

Baza însușirii a cât mai numeroase cunoștințe este studiul individual. Instructorul de pionieri trebue să studieze cu multă perseverență. Manualele de orice fel ar fi ele, nu pot fi frunzărite doar, ele trebuesc studiate cu atenție. Exemplu poate fi în această direcție Elisabeta Mărășoiu, instructoare superioară la unitatea de pionieri dela școala 45 fete din București. Unitatea ei este fruntașă. La aceasta ea nu a ajuns ușor. A fost nevoie de multă muncă. De un neprețuit ajutor i-au fost cărțile care vorbesc despre felul cum trebue muncit cu pionierii. Elisabeta nu e o instructoare de pionieri nouă în muncă. Ea a acumulat o oarecare experiență și are multe cunoștințe în ce privește munca de educare a pionierilor. Cu aceeași perseverență studiază Elisabeta și astăzi. Pe lângă alte volume, manualele „Organizația de pionieri „V. I. Lenin", „Insemnările unei instructoare de pionieri" de Baladina și altele, o călăuzesc permanent în muncă.

Cei mai mulți instructori de pionieri pun mare preț pe studiul individual în scopul îmbogățirii cunoștințelor lor. Ei trebuesc însă ajutați să-și organizeze acest studiu. Comitetele regionale, raionale și orășenești U.T.M., activiștii utemiști, sunt datori să le dea acest sprijin. Ajutorul activiștilor utemiști va fi neprețuit dacă aceștia vor avea tot timpul treaz în minte faptul că instructorii de pionieri au nevoie de o cultură bogată, pentrucă alături de învățători și profesori ei sunt educatorii celor mai tinere vlăstare ale patriei noastre.

Pregătirile vor fi terminate la timp

IAȘI (dela corespondentul nostru).

La stațiunea de mașini și tractoare din Roman — stațiune fruntașă pe regiune, se desfășoară cu intensitate munca de reparare a tractoarelor și mașinilor agricole în vederea campaniei de primăvară. Mecanizatorii din această stațiune au pus accentul principal în campania de reparații pe munca colectivă. Fiecare știe că dacă la postul său își va îndeplini și chiar depăși planul atunci și tovarășii din faza următoare vor putea să muncească ritmic. Apoi fiecare mecanizator este un „controlor" asupra felului cum tovarășul dinaintea sa a executat operația. Aci este o adevărată școală, școala stahanovistului sovietic Bugacev.

In munca de reparații s'au ridicat și o serie de fruntași care fac cinste stațiunii. Stahanovistul utemist Vasile Hârjeu a îndeplinit până acum peste 45 la sută din sarcinile sale pentru campania de reparații.

Intregul colectiv al stațiunii luptă pentru îndeplinirea înainte de termen a planului de reparații. In buna desfășurare a muncii, mecanizatorii din această stațiune au primit un bun ajutor din partea mecanicului șef — tovarășul Vasile Focșa, secretarul organizației de partid din S.M.T., care este în permanență în mijlocul tractoriștilor, ajutându-i să-și ducă la îndeplinire sarcinile.

Alături de tractoriști, în vederea campaniei de primăvară se pregătesc și agronomii de sector. Ei studiază posibilitatea ca în primăvară, porumbul să fie semănat astfel încât să permită prășitul mecanic. Ritmul rapid al muncii din stațiune, realizările obținute de muncitori și tehnicieni dovedesc că ei se pregătesc intens pentru ziua când tractoarele stațiunii vor porni la lucru pe rodnicele ogoare moldovene.

Brigada și-a îmbunătățit munca

Grija pentru creșterea și îngrășarea animalelor, constitue pentru colectivul de conducere al gospodăriei agricole de stat Gherla din regiunea Cluj o preocupare de frunte. De aceea animalele gospodăriei — în majoritate porcine — prezintă dela o zi la alta o greutate sporită. Aci, majoritatea crescătorilor de animale sunt tineri. Au fost însă unii care nu s'au preocupat serios de îngrijirea în bune condițiuni a animalelor.

In sectorul „23 August", sectorul tineretului, avem o brigadă utemistă, brigada V-a. Această brigadă — condusă de tânărul Banc Virgil, tot timpul anului trecut a fost fruntașă, depășindu-și planul de producție la purcei cu 108-112 la sută.

De câtva timp încoace însă, lucrurile s'au schimbat. Banc Virgil și Wagner Ion din această brigadă au neglijat munca de creștere și îngrășare a animalelor. Și rezultatele au început să se vadă imediat: o slăbire continuă a purceilor pe care-i îngrijesc, datorită neadăpării lor la timp.

Când a avut loc adunarea generală a organizației de bază U.T.M. din G.A.S. Gherla, în care s'a discutat problema creșterii și îngrijirii animalelor, tinerii Banc Virgil și Wagner Ion, ședeau pe scaune și priveau în podea. Se simțeau prost, pentrucă se vorbea chiar despre munca lor. Utemistul Filip Iuliu, un harnic crescător de animale a cerut cuvântul și i-a criticat aspru pe tovarășii săi de muncă. „S'au culcat pe laurii victoriei, nu hrănesc și nici nu adapă animalele la timp. Din această cauză utemiștii Banc Virgil și Wagner nu mai pot obține o creștere în greutate a animalelor, ba dimpotrivă, animalele lor slăbesc din zi în zi".

Critica utemistului Filip Iuliu și-a atins scopul. Brigada V-a și-a analizat munca de până atunci și s'a apucat serios de muncă.

In urma analizei muncii, făcute la sfârșitul anului 1953 s'a constatat că brigada a V-a utemistă și-a îndeplinit planul de producție cu peste 119 la sută.

Corespondent
GH. SERDEAN

Este o cinste și o mare bucurie să te pregătești a deveni miner. Și această bucurie o simți și mai mult, când cei care te ajută sunt oameni vestiți.
In fotografie: stahanovistul Haidu Iuliu în mijlocul unui grup de elevi din școala Ș.F.U. Petrila, care tocmai ies din șut.
Foto: AGERPRES

Cu ajutorul măsurilor tehnico-organizatorice

TG. JIU (dela corespondenta noastră Gabriela Cărbunaru).

Succesele obținute de muncitorii, tehnicienii și inginerii, tineri și vârstnici, dela fabrica de confecții „Tudor Vladimirescu" din Tg. Jiu dovedesc hotărîrea lor în lupta pentru traducerea în viață a programului de măsuri economice adoptat de Plenara C.C. al P.M.R. din august 1953.

Pentru a traduce în viață sarcinile ce-i revin, direcțiunea întreprinderii în colaborare cu organizația de partid, a luat însemnate măsuri tehnico-organizatorice, menite să contribue la ridicarea productivității muncii, la îmbunătățirea calității produselor.

Dacă înainte munca nu se putea cuprinde în întregime pentru a fi controlată pe faze de operație, acum a fost prevăzut câte un ajutor de maistru pe linie de bandă.

Deasemeni s'au transformat trei mașini de cusut scoase din uz, în mașini de surfilat.

Muncitorii, tehnicienii și inginerii tineri și vârstnici dela fabrica de confecții „Tudor Vladimirescu" duc o campanie susținută privind realizarea de cât mai însemnate inovații și raționalizări. Astfel, prin introducerea unui dispozitiv la mașina de cusut se face posibil ca șnurul de pe epolet să fie cusut cu mașina. Cu ajutorul acestei inovații se reduce la operație timpul de lucru cu 200 la sută.

Paralel cu lupta pentru îndeplinirea sarcinilor de plan, muncitorii tineri și vârstnici dela fabrica „Tudor Vladimirescu" duc o activitate susținută în vederea îmbunătățirii permanente a calității produselor. In acest scop cu câtva timp în urmă ei au trecut să aplice în munca lor controlul pe fiecare fază de operație după metoda comsomolistei Lidia Savelieva.

Pentru ca toate rezervele interne din cadrul întreprinderii să fie folosite, de curând a luat ființă o secție de valorificare a materialelor ce altă dată erau considerate ca de neîntrebuințat. Acum din mici cupoane de diferite sortimente se confecționează bluze și pantalonași de copii, bluze de damă sortate din mai multe culori și lenjerie de corp pentru copii reușindu-se ca într'o perioadă scurtă să fie confecționate 300 de bucăți.

Comitetul organizației de bază U.T.M. ajutat de către organizația de partid a dezbătut în mai multe ședințe probleme legate de îmbunătățirea continuă a calității produselor.

Reînoindu-și angajamentele luate colectivul de muncitori tineri și vârstnici din această întreprindere s'a avântat cu și mai mult curaj în întrecerea socialistă în așa fel ca și în acest an să obțină noi succese în producție.

Realizări ale tineretului

Din rândurile tineretului pornesc noi și noi inițiative care contribuie la mărirea producției și productivității muncii, la obținerea de produse de bună calitate, la realizarea de tot mai multe economii.

Este cunoscută în întreaga țară inițiativa tinerilor dela uzinele metalurgice „Progresul" din Brăila, pentru realizarea de cât mai multe produse finite din economii. Această inițiativă este aplicată de zeci de mii de tineri din fabricile și uzinele noastre.

Pentru ridicarea necontenită a calității produselor, s'a început din anul 1953 aplicarea inițiativei comsomolistei Lidia Savelieva dela fabrica „Comuna din Paris" din Moscova — controlul pe fiecare fază de operație în parte. Această inițiativă, însușită de tinerii dela fabrica de încălțăminte „Simion Bărnuțiu" din Alba Iulia, s'a extins până acum în aproape 50 de întreprinderi din țară.

Datorită aplicării pe scară largă a acestor metode, tinerii din întreaga țară au realizat în cursul anului 1953 economii în valoare de 96.728.396 lei.

De curând, în fabricile și uzinele patriei noastre au început să ia ființă secții de mărfuri de larg consum. Aceste secții contribuie în mare măsură la reducerea prețului de cost, prin folosirea tot mai largă a rezervelor interne ale întreprinderilor. Prima secție de mărfuri de larg consum au înființat-o tinerii dela uzinele „Mao Tze-dun" din Capitală. Până acum s'au înființat secții de mărfuri de larg consum în 52 de întreprinderi din țară.

Aproape 110.000 de tineri din întreaga țară aplică în munca lor diferite metode de muncă sovietice, iar aproape 30.000 de tineri și-au deschis conturi personale de economii. S'au creeat deasemeni peste 2500 de posturi utemiste de control, iar din cele 11.300 de brigăzi, peste 500 sunt stahanoviste. Peste 36.500 de tineri lucrează acum în contul lunilor și anilor viitori. Din rândul tineretului s'au ridicat peste 6200 de stahanoviști, 58.500 de fruntași în producție și mai mult de 1200 de inovatori.

Avânt cultural în țările de democrație populară

★ ★

46 filme turnate într'un an

Ziarul „Jenminjibao" a publicat o dare de seamă a Ministerului Culturii al R. P. Chineze în care sunt relevate succesele obținute în anul 1953 în domeniul satisfacerii cerințelor culturale mereu crescânde ale maselor largi populare din China.

Astfel în anul trecut au fost realizate 10 filme artistice, 26 filme documentare, 10 filme de popularizare a științei și un mare număr de jurnale cinematografice. Au fost dublate în limba chineză 40 filme sovietice și din țările de democrație populară, iar 37 filme au fost dublate în limbile minorităților naționale din China.

Pe scenele teatrelor au fost reprezentate numeroase piese dintre care „Flori de primăvară — roade de toamnă", „Un vis nutrit timp de 40 ani", „Vânt de primăvară deasupra lui Nominhe" și altele, care s'au bucurat de un deosebit succes.

O activitate susținută a fost desfășurată în domeniul dezvoltării artei naționale. Un eveniment important în viața culturală l-a constituit concursul de muzică și dansuri naționale pe întreaga Chină.

Un rol important în opera de popularizare a artei chineze l-a avut expoziția de pictură chineză care a fost deschisă la Palatul de iarnă, precum și diferitele expoziții de pictură și de artă aplicată.

In anul 1953 au fost editate în China 262 de titluri de cărți în tiraj total de zeci de milioane de exemplare. Au fost realizate deasemenea succese considerabile în domeniul relațiilor culturale cu străinătatea. La cel de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților a participat ansamblul artistic al tineretului chinez. Acest ansamblu a dat un număr de 156 spectacole în R.P.R., R. Cehoslovacă, R. P. Polonă, R. D. Germană. La aceste spectacole au asistat peste 830.000 de persoane.

In anul 1953 au fost organizate în China săptămâni ale filmului sovietic, cehoslovac, bulgar și ungar.

Unul din teatrele din Praga

Dela înființarea lui în 1945 și până în prezent teatrul „Zdenek Nejedly" a obținut o serie de succese remarcabile.

Printre fondatorii acestui teatru se numără renumiții artiști cehoslovaci Jan Skoda, laureat al Premiului de Stat, pictorul Jan Slavek, laureat al Premiului de Stat, Karel Palous, director artistic al teatrului. Ei luptă zi de zi pentruca teatrul „Zdenek Nejedly" să devină o tribună dela care artiștii cehoslovaci să răspândească ideile înaintate ale timpului nostru.

Paralel cu noile piese cehoslovace puse în scenă, colectivul teatrului „Zdenek Nejedly" reprezintă piese clasice cehoslovace, rusești și sovietice, piese ale dramaturgilor din țările de democrație populară, piese ale clasicilor literaturii mondiale și ale scriitorilor contemporani progresiști din țările capitaliste.

Anul acesta teatrul „Zdenek Nejedly" a pus în scenă piesa „Martin Borulea" a scriitorului ucrainian Karpenco Kari. Deasemeni publicul din Praga a putut vedea pe scena acestui teatru piesa „Oldrich și Bojena" a cunoscutului scriitor cehoslovac Jan Drda.

2.658 de cinematografe în R. P. Ungară

In 1948, după naționalizarea industriei cinematografice, cineaștii din R.P. Ungară, ajutați de partid și guvern au pornit pe calea transformării cinematografiei maghiare într'un puternic mijloc de educație a oamenilor muncii.

Cineaștii maghiari au creiat o serie de filme cu o tematică bogată și variată inspirată din viața poporului muncitor, filme care însuflețesc pe oamenii muncii în munca lor eroică de construire a unei vieți noi. Noile filme artistice „Se răsvrătește marea", „Furtuna", „Un petec de pământ", „Ana Szabo", dovedesc ridicarea nivelului ideologic și artistic al cinematografiei maghiare.

Cinematografia din R.P. Ungară a obținut succese însemnate și în domeniul filmelor documentare și de popularizare a științei. Dacă acum doi-trei ani producția filmelor documentare era aproape neînsemnată, în prezent se produc câte 40—50 filme documentare pe an.

Cu ajutorul specialiștilor sovietici a fost amenajat studioul de dublură în care numai în 1954 vor fi dublate 24 de filme artistice. Planul producției de filme din R. P. Ungară a fost mult lărgit.

Odată cu dezvoltarea producției de filme a crescut și numărul cinematografelor din Ungaria. Dacă în anul 1949 existau 826 cinematografe dintre care 398 la sate, astăzi numărul acestora atinge 2658, dintre care 2145 la sate. Planul cincinal al R. P. Ungare prevede ca până la sfârșitul anului 1954, toate satele mari ale țării să dispună de cinematografe permanente.

Răspuns chemării la întrecere socialistă

Chemați la întrecere socialistă de către S.M.T. din Ciuc, pentru buna desfășurare a pregătirii campaniei agricole de primăvară, muncitorii dela S.M.T. Tg. Mureș și-au luat angajamentul ca până la 15 februarie să termine toate reparațiile la mașini și unelte agricole. Până acum, în cadrul acestui S.M.T. au fost reparate 9 tractoare KD 35, 11 pluguri, 32 grape, 2 batoze și un polidisc.

Colectivul de muncă dela S.M.T. Tg. Săcuiesc și-a luat angajamentul să reducă prețul de cost al reparațiilor cu 5 la sută față de sarcinile prevăzute în plan.

Până la 22 ianuarie, planul de reparații al tractoarelor pe întreaga regiune, a fost îndeplinit în proporție de 51,3 la sută, al plugurilor în proporție de 61,3 la sută, al semănătorilor în proporție de 37,3 la sută, al grapelor de 66 la sută, al selectoarelor de 66,4 la sută, al trioarelor de 50,1 la sută, iar al cultivatoarelor în proporție de 26,5 la sută.

Numărul centrelor de curățat semințe înființate pe întreaga regiune, s'a ridicat la 656, iar al celor de tratat semințe la 517. In cadrul gospodăriilor agricole colective din regiune, au luat ființă 108 centre de curățat semințe și 93 de centre pentru tratarea lor. La aceste centre se curăță și se selecționează zilnic însemnate cantități de semințe necesare însămânțărilor de primăvară.

O mare atenție s'a dat în această regiune și învățământului agricol de masă, unde colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori individuali au posibilitatea să învețe cum să-și lucreze mai bine pământul după metode agrotehnice înaintate. In întreaga regiune funcționează 4 cursuri agrozootehnice trienale, cursuri agrozootehnice de trei luni organizate în 120 de gospodării agricole colective, iar în S.M.T. cursuri pentru pregătirea profesională a muncitorilor.

Intâlnire cu tineretul Moscovei

George Vraca
artist emerit al R.P.R.

Despre Moscova, despre minunatele și feluritele ei chipuri, despre comorile-i de artă, despre grădinile și parcurile ei, despre străzile primitoare și palatele sale mărețe, despre oamenii ei strașnici, luminoși și de o nesfârșită bunătate, ar fi multe de povestit. Condeiul ar luneca pe lungi și multe pagini, fără ca isvorul imaginilor și al priveliștilor să sece. Dar celor tineri se cade să le vorbești, mai ales, despre cei tineri. Iată dece puținele fire de povestire, pe care voi încerca să le împletesc aici, vor privi, cu deosebire, viața tineretului de acolo.

Am cunoscut, la Moscova, un tineret studios, plin de viață și optimism, un tineret care iubește deopotrivă munca și petrecerea. Pentru călătorul sosit de peste hotare, cântecul și buna voie ce însoțește munca tinerilor din Țara Sovietică, precum și elanul, exuberanța și înflăcărarea puțin obișnuită din ceasurile de sărbătoare și petrecere — nu pot dovedi altceva decât destinul minunat al acestei generații, cea dintâi în istoria omenirii, care n'a cunoscut înjositoarea și aspra lege a exploatării. Dragostea de viață, bucuria de a trăi — iată ce m'a cucerit, mai cu seamă, la acest tineret întâlnit în orașul Moscova.

Cum era și firesc, m'am apropiat mai mult de cei ce învață meșteșugul scrisului, al scenei sau al ecranului. La ei, te cucerește dragostea pentru frumos, cultul pentru valorile de artă adevărată, elanul și căldura, cu care-și manifestă prețuirea pentru marii creatori și pentru realizările lor... Intr'o seară la Bolșoi Teatr, Ulanova dădea o reprezentație, în fața unui public format numai din tineri. Intâmplarea a făcut să mă aflu printre ei. Niciodată în viață nu mi-a fost dat să asist la o manifestație mai entuziastă, mai fierbinte, decât aceea făcută de acești spectatori între 16 și 30 de ani, marei lor artiste, iar cele 40 de cortine trase la sfârșit dovedesc cât de îndelungate au fost ovațiile.

Generația cea nouă de slujitori ai scenei și ecranului își arată, în toate prilejurile pasiunea pentru meseria aleasă, dorința înflăcărată de a crește, de a se desăvârși, de a cuteza orice. Indrăzneala fierbinte și nobilă de a cuceri meritele cele mai înalte și izbânzile cele mai grele, de a se lua la întrecere chiar cu cei consacrați, este una din minunatele trăsături ale tineretului moscovit. In acest sens, trebue înțeleasă și bătălia care a început pe scena Teatrului de Dramă și a continuat apoi în presă, în colectivele de specialitate, în teatre, în institutele de învățământ. Obiectivul acestei bătălii? „Furtuna" clasicului Ostrovschi, care s'a jucat, pentru prima dată, de către echipa de actori tineri, sub conducerea regizorală a lui Ohlopcov, artist al poporului și laureat al Premiului Stalin. Spectacolul acesta a făcut mare vâlvă nu numai pentru că niște tineri îndrăzneau să-l joace, nu numai fiindcă în rolul principal apărea Cozreeva, o artistă care abia împlinise 26 de ani. Spectacolul a produs senzație mai mult pentru faptul că aducea o concepție îndrăzneață, cu totul inedită. Criticii de artă, gazetarii, studenții și muncitorii, profesorii de literatură și istorie literară au luat condeiul sau au ridicat atunci glasul fie pentru a susține, fie pentru a critica spectacolul tinerilor. Ba chiar, unii dintre ei, situându-se pe poziția de zeloși apărători ai tradiției, au protestat cu tărie împotriva cutezătorului act de a încredința unor tineri o sarcină atât de grea, cât și împotriva chipului cu totul nou, în care e adus pe scenă clasicul Ostrovschi. Concluzia, în această luptă de opinii, a fost rostită de „Pravda", care a dat câștig de cauză tinerilor, lăudându-le munca și, mai cu seamă, inițiativa creatoare și îndrăzneala cu care au pășit pe un drum nou.

★

Și în lumea asta tânără și fierbinte a Moscovei, am avut bucuria de a întâlni fapte și oameni, ce-mi aminteau de patrie. Mărturisesc emoția pe care am simțit-o, asistând la reprezentarea comediei lui I. L. Caragiale „O scrisoare pierdută" pe scena Teatrului de Satiră, sau emoția, și mai mare, pe care mi au stârnit-o declarațiile unora din realizatorii spectacolului — în majoritate tineri — că montarea piesei le-a prilejuit o mare satisfacție artistică, exprimându-și admirația pentru acest clasic al literaturii noastre.

Fericit am fost deasemeni, și atunci, când personalități ca poetul Surcov sau prozatorul Boris Polevoi au rostit cuvinte de prețuire la adresa studenților români, din institutele de artă ale Moscovei. Și nu cred că există mândrie mai deplină, pe care o poate încerca cel ce-și iubește țara și pe oamenii ei, decât mândria mea, aflând cât de prețuiți sunt studenții noștri, printre tinerii veniți aci la învățătură artistică din felurite și îndepărtate țări.

Pe acești tineri compatrioți, studenți în institutele din Moscova, am căutat să mi-i apropii, să-i cunosc în muncă. Cei dela regie și actorie, își fac practica în marile teatre, pe lângă unii din cei mai de seamă artiști. M.H.A.T., Vahtangov, Teatrul Academic sunt unele din aceste școli, iar artiști ca Livanov, Tarassova, Gribov, Orlov, Zubov și alți străluciți reprezentanți ai scenei sovietice, sunt dascălii la care-și fac ucenicia viitorii slujitori ai scenei noastre. Viitorii noștri scenariști — ca de altfel și ceilalți tovarăși ai lor care deprind diferitele ramuri ale scrisului — locuesc într'un cartier dela marginea Moscovei, acolo unde-și au casele de creație marii maeștri ai literaturii sovietice: Ehrenburg, Fadeev, Fedin. In acest climat, cresc ei și se formează. In acest climat, și-au scris ei cele dintâi scenarii. Aceste scenarii aduc imagini din patrie, oameni și conflicte din țara noastră în plină prefacere revoluționară. Cele două scenarii scrise de studenții români, la a căror lectură am asistat, zugrăveau aspecte din mediul țărănesc; unul din ele își împletea acțiunea în jurul dragostei proaspete și sincere dintre doi tineri colectiviști — celălalt punea problema transformării vieții în mediul rural, datorită vecinătății marilor șantiere.

Fierbinte generație, liberă, fericită și mândră, crește azi, pe pământul sovietic. Ea împletește, din focul și elanul său tineresc, destine noi pentru patrie. Tinerețe nouă, care a aflat de bună seamă, bețișorul fericirii, de care atât de frumos și grăitor, s'a rostit Tolstoi... In bătrâna pădure de fagi dela Iasnaia Poliana — a lăsat scris Lev Tolstoi — ne spunea bunicul, mie și fratelui meu Nicolai, că s'ar afla „bețișorul fericirii". Se spunea că se află ascuns undeva, sub covorul gros de mușchi și de frunze moarte...

Și bețișorul acesta l-a căutat Nicolai, dar el a murit și n'a apucat să-l găsească. L-a căutat și Lev, mai cu sârg și mai cu dinadinsul decât frate-său, dar nu l-a aflat nici el.

L-au aflat însă, de bună seamă, acest bețișor al fericirii, tinerii de azi, ei care iubesc viața și știu pentru ce trăiesc.

Viața U.T.M.

Sub semnul criticii și autocriticii

Pe marginea adunării de dare de seamă și alegeri a organizației de bază U.T.M. dela cooperativa „Incălțămintea“ din Timișoara

Adunările pentru dările de seamă și alegeri constitue un eveniment deosebit de însemnat în viața organizațiilor U.T.M.

Folosind cu curaj arma criticii și autocriticii, utemiștii scot la iveală lipsurile manifestate în activitatea organelor de conducere și în propria lor activitate, analizează cauzele acestor lipsuri, vin cu propuneri concrete menite să ridice pe o treaptă mai înaltă munca de organizație.

Adunarea pentru darea de seamă și alegeri a organizației de bază U.T.M. dela cooperativa de producție „Incălțămintea“ din Timișoara, care s'a desfășurat la un nivel critic și autocritic ridicat, a dovedit pe deplin acest lucru.

Atât darea de seamă prezentată adunării de către vechiul comitet ca și discuțiile care au urmat, au arătat că organizația a crescut și s'a întărit mult în ultimul timp, că acest lucru nu ar fi fost posibil fără ajutorul și îndrumarea permanentă a organizației de partid, a comuniștilor.

In lupta pentru a da oamenilor muncii mai multă încălțăminte de bună calitate și la un preț redus, organizația de bază U.T.M. dela cooperativa de producție „Incălțămintea“ a obținut o serie de realizări.

In întrecerea socialistă sunt antrenați toți utemiștii și tinerii și mulți dintre ei ca: Nicolin Borislav, Lorentz Iosif, Kaimich Ioan își depășesc normele de producție între 52 și 104 la sută. Brigada de producție din secția cismărie, condusă de utemistul Ienchi Ilie își depășește zilnic norma. Numai în primele zile ale lunii ianuarie membrii brigăzii utemiste și-au depășit planul de producție cu 10 la sută. Folosind din plin metodele sovietice, utemiștii și tinerii obțin rezultate frumoase în muncă. Cu ajutorul metodei sovietice Ciutkih, de pildă, utemista Viorica Takacs a reușit să-și îmbunătățească indicele de calitate cu 5 la sută.

Tinerii cooperativei aduc o serioasă contribuție la cele 100—160 de perechi încălțăminte ce ies zilnic pe poarta cooperativei.

După cum a arătat darea de seamă, lipsurile și întârzierile nemotivate dela lucru ale tinerilor au fost în mare parte lichidate. Aceasta este rezultatul muncii educative dusă de organizația de bază U.T.M.

Succesele obținute în antrenarea tineretului în producție, în munca politico-educativă — a arătat darea de seamă — este un rezultat al faptului că în ultima perioadă s'a îmbunătățit simțitor viața internă a organizației, că a crescut activitatea și inițiativa în muncă a utemiștilor. Astfel, frecvența la adunările utemiste este mult mai bună și acest lucru s'a putut realiza numai în urma unei pregătiri mai temeinice a adunărilor, a faptului că în ultima vreme adunările generale au fost mult mai interesante și atractive, că în aceste adunări s'au dezbătut asemenea probleme care îi interesează pe tineri. In cadrul unei adunări generale de pildă, la care a participat și tov. Doboș, secretarul organizației de partid, s'a discutat despre calitatea produselor pe care le dau tinerii. In alta s'a vorbit despre disciplina socialistă a muncii, în care au fost aspru criticați unii utemiști care au săvârșit abateri dela disciplina socialistă în procesul de producție.

Paralel cu celelalte sarcini n'a încetat nici primirea de noi membri în organizație. Astfel organizația s'a mărit în ultima vreme cu încă 7 membri. Printre cei primiți în această perioadă în organizație sunt și tinerii Titeș Elena, Loica Aurelia și alții care au dovedit disciplină și conștiinciozitate în producție, respectă pe maiștrii și pe muncitorii vârstnici și se preocupă intens de ridicarea calificării lor profesionale.

Mult s'a îmbunătățit și frecvența elevilor dela formele de învățământ politic, precum și calitatea expunerilor și a seminariilor.

Darea de seamă a scos la iveală însă și o serie de lipsuri care s'au manifestat în activitatea organizației. Astfel, comitetul U.T.M. nu s'a ocupat de calificarea tinerilor noi veniți în cooperativă, cu toate că în munca acestora se simte lipsa de calificare. Deasemenea, cu toate succesele obținute în întărirea disciplinei în producție, mai sunt unii tineri care întârzie sau lipsesc nemotivat dela lucru. Cu toate că aceștia sunt puțini la număr, comitetul organizației de bază U.T.M. nu a dus o muncă individuală cu acești tineri, nu s'a îngrijit de educarea lor comunistă. O altă lipsă a comitetului U.T.M. este și aceea că n'a analizat în nicio adunare generală, sau în vreo ședință a comitetului felul cum se desfășoară anul de învățământ politic, cum se pregătesc cursanții pentru seminarii, n'a analizat atitudinea utemiștilor Veber Adalbert și Schimalder Ștefan care lipsesc foarte des dela consfătuirile cercului politic, iar atunci când vin sunt indisciplinați, nu sunt atenți la expunere, iar la seminarii se prezintă deosebit de slab.

Darea de seamă a dat prilejul unor discuții vii asupra muncii organizației. La discuții pe marginea dării de seamă s'au înscris 13 utemiști. Ei au vorbit despre munca organizației, despre succesele obținute în ridicarea producției și îmbunătățirea calității produselor, au scos la iveală cu curaj lipsurile și au făcut propuneri concrete pentru îmbunătățirea activității organizației. „Ne mândrim cu toții cu succesele obținute de brigada utemistă dela secția cismărie — a spus utemistul Netzpal Iosif, ne mândrim cu asemenea utemiști ca Operman, Borislav, Ianchi și alții, care pun suflet în munca lor, care dau pantofi, bocanci, cizme de bună calitate. Comitetul organizației de bază U.T.M. n'a răspândit însă experiența lor pozitivă și în rândul celorlalți tineri, mai ales a celor noi veniți în muncă“.

Utemistul Morărașu Aurel a criticat comitetul U.T.M. și îndeosebi pe tov. Kiss Iuliana responsabila cu producția și calificarea în comitet pentrucă a subapreciat problema antrenării tinerilor la școala de calificare gradul II, unde nu frecventează decât doi tineri.

Numeroși utemiști care au luat cuvântul, au subliniat că munca sportivă a fost neglijată de comitetul U.T.M. Ei au arătat că numărul purtătorilor insignei G.M.A. este mic cu toate că în cooperativă există mulți tineri care iubesc sportul. Faptul că în cooperativă nu există nici o fată purtătoare a insignei G.M.A. arată cât de superficial a muncit comitetul U.T.M. în această privință.

Majoritatea utemiștilor care au luat cuvântul, au vorbit cu curaj și despre propriile lor lipsuri și s'au angajat să muncească mai bine în producție, să dea numai produse de bună calitate, trainice și frumoase pentru oamenii muncii, să îndeplinească bine și la timp sarcinile încredințate de organizația de bază U.T.M.

In cuvântul său, utemista Tänzer Ana a spus: „Nu de multe ori am luat cuvântul în adunările generale. Dar acum nu pot să tac. Eu de exemplu am lipsit de mai multe ori nemotivat dela lucru, fapt pentru care, pe bună dreptate, am fost criticată de tovarășii mei. Dar mă angajez să nu mai lipsesc pe viitor“.

Din discuții au reeșit și cauzele principale care au făcut să existe o serie de lipsuri în activitatea vechiului comitet. Utemistul Covaci Mihai a arătat că dacă în munca lor membrii comitetului țineau seamă de principiul conducerii colective și nu munceau de unul singur nu ar fi existat atâtea lipsuri. „De multe ori — a spus el — eu nu am văzut decât pe tov. Jivan Victor să se intereseze de munca noastră fie în producție fie în organizație. Aceasta dovedește că ceilalți membri din comitet n'au activat în mod serios și au lăsat întreaga muncă pe seama secretarului“.

Mulți vorbitori și-au îndreptat criticile pe bună dreptate, și asupra muncii unor activiști ai comitetului orășenesc U.T.M. Ei au arătat de pildă că nici nu cunosc pe tov. Gozan Gheorghe, prim secretar al comitetului orășenesc U.T.M. Deasemeni tov. Ciobanu, instructor al comitetului orășenesc U.T.M. trece foarte rar prin această organizație, dar și atunci când vine ia legătura numai cu secretarul organizației, interesându-se doar fugitiv cum merge munca.

Spiritul critic și autocritic al dării de seamă și al discuțiilor purtate de utemiști, au arătat cât de mult a crescut nivelul politic al utemiștilor și hotărîrea lor de a îmbunătăți neîncetat munca organizației de bază.

După discuțiile purtate în jurul dării de seamă, s'a trecut la propunerea candidaților pentru noul comitet. Felul în care s'au făcut propunerile de candidați pentru noul comitet și felul în care s'au purtat discuțiile în jurul propunerilor au dovedit că utemiștii dela cooperativa „Incălțămintea“ sunt hotărîți să aleagă în noul comitet pe cei mai buni dintre ei, care au dovedit atașament față de partid și organizație, care se bucură de respect și încredere din partea tineretului. Cu mult simț de răspundere a fost discutată fiecare candidatură.

„Utemistul Borislav Nicolin este un bun muncitor — a arătat tov. Jivan Victor. El este fruntaș în producție și nu are nicio lipsă nemotivată dela lucru. Sarcinile încredințate de organizație le duce cu mult simț de răspundere la îndeplinire. Ca instructor de pionieri, utemistul Borislav se achita cu cinste de sarcina educării comuniste a pionierilor. Iată dece propun ca el să fie inclus pe lista de candidați pentru noul comitet“.

Propunerea făcută a fost susținută de mai mulți utemiști care apreciind în mod just calitățile bune pe care le are utemistul Borislav, n'au trecut cu vederea peste lipsurile lui, arătând de pildă că utemistul Borislav Nicolin nu ia parte totdeauna la discuții în cadrul adunărilor generale, nu sprijină suficient activitatea organizației, cu toate că are un nivel politic ridicat și experiență în munca de organizație.

Printre cei propuși pentru noul comitet a fost și tovarășa Kiss Iuliana. Dar pentrucă în vechiul comitet al organizației de bază ea a dat dovada de neglijență și lipsă de răspundere în munca de organizație, după cum a arătat și darea de seamă, candidatura ei a fost respinsă de utemiști.

In jurul candidaturii utemistului Petre Filip s'au purtat discuții însuflețite. „Este un tovarăș bun, a spus utemista Mic Elena. Datorită dragostei sale de muncă și a rezultatelor frumoase pe care le-a obținut în producție tov. Filip, a fost ridicat în munca de șef al unei secții și a fost ales membru în consiliul de conducere al cooperativei noastre. De aceea propun ca tov. Petre Filip să fie trecut pe lista de candidați pentru noul comitet“.

Foarte mult au criticat utemiștii atitudinea de îngâmfare a utemistelor Tamara Florica și Timiș Elena, care și ele au fost incluse pe lista de candidați pentru noul comitet.

Utemistul Morărașu Aurel a propus să fie trecut pe lista de candidați pentru noul comitet tov. Jivan Victor, fostul secretar al organizației de bază U.T.M. „Eu îl cunosc pe tov. Jivan de când a venit din armată — a arătat tov. Morărașu. De când a fost ales secretar, tov. Jivan a depus o activitate rodnică în organizația noastră. El are multă capacitate și experiență în munca de organizație. La 20 decembrie anul trecut, el a fost ales de către cetățenii din cartierul nostru deputat în sfatul popular orășenesc.

Totuși, cred că nu e cazul să ocolim părțile negative ale activității tov. Jivan.

Uneori îi place să muncească de unul singur, parcă n'ar avea încredere în tovarășii săi de muncă în ceilalți membri ai comitetului. Așa s'a întâmplat, de pildă, atunci când a fost reorganizată brigada dela secția cismărie, în loc să îi antreneze și pe membrii comitetului, de pildă pe Kiss Iuliana, fosta responsabilă cu producția și calificarea în comitet, a trecut singur la reorganizarea brigăzii. Cred că în viitor tov. Jivan nu-și va subaprecia colectivul și se va bizui pe el“.

Candidatura tovarășului Jivan Victor a fost susținută cu dragoste de toți utemiștii.

In discuții, utemiștii au dovedit o exigență sporită față de felul în care au muncit membrii vechiului comitet, au arătat că știu să prețuiască meritele lor, dar știu să se folosească cu curaj și de arma criticii și autocriticii pentru a scoate la iveală lipsurile și a contribui la lichidarea lor.

Prin vot individual și secret ei au ales în fruntea organizației asemenea utemiști, care sub conducerea organizației de partid vor putea îmbunătăți necontenit organizația lor de bază.

DAMIAN FILIPOVICI

Scrisori dela cititori

Calitatea rechizitelor școlare trebue îmbunătățită

O gumă care în loc să curețe, murdărește

Datoria noastră a școlarilor, este să învățam. Tovarășii profesori ne ajută să îndeplinim cât mai bine această datorie, deaceea când avem vreun succes la o materie, bucuria noastră și a tovarășilor profesori este mare. Dar cu toate străduințele noastre, sunt unele cazuri când nu obținem succese, ci dimpotrivă rezultate slabe. Astfel mie mi s'a întâmplat ca tovarășul profesor de desen sa-mi scadă nota fiindcă aveam planșele murdare și scămoșite. Multor elevi li se întâmplă ca hartia de desen cu care lucrează să se scămoșească sau să se rupă fiindcă pe deoparte unele blocuri sunt proaste, iar pe de alta parte gumele „Libraria Noastră“ nu șterg bine. Când ștergi cu guma aceasta apăsând mai tare hârtia se rupe, iar daca apeși mai ușor, atunci urma creionului se întinde pe toată planșa.

Deasemeni, nici acuarelele „Pionierul“ pe care scrie că sunt lucrate la fabrica „Ilie Pintilie“ din București nu prea sunt bune, ele sunt frumoase la vedere, dar când le întrebuințezi nu colorează mai deloc.

Pentru a scrie frumos noi avem nevoie de o cerneală bună nu ca aceea de tip „Elefant“. Această cerneală de cele mai multe ori se decolorează în câteva ore dela întrebuințare.

De multe ori, fiind atenți la explicațiile tovarășilor profesori, reușim să luăm notițe bune, care apoi ne folosesc la pregătirea temelor. Dar ce te faci dacă tocmai in timpul unei astfel de lecții ți se rupe vârful la creion? Pierzi multe notițe până reușești sa-l ascuți din nou. De curând eu — de pildă — am pierdut aproape zece minute din explicația tovarășului profesor nereușind să ascut creionul „Republica-Dessin Nr.2“

Lucrurile acestea care la prima vedere par neînsemnate, adică faptul că un creion e prost sau că o gumă rupe hârtia, aduc mari greutăți în munca noastră. Eu am spus toate acestea fiindcă doresc ca frații noștri mai mari, care lucrează în fabricile de rechizite sau le conduc să se gândească la faptul că nouă elevilor ne sunt necesare rechizite de cea mai bună calitate. Noi le vom mulțumi învățând și mai bine.

CONSTANȚA TALPAN

pionieră, elevă în clasa VI-a la Școala Pedagogică de Invățătoare din Pitești

Penițe certate cu caligrafia

Ca toate mamele îmi iubesc copiii și mă bucur din inimă atunci când văd în activitatea lor zilnică realizări frumoase.

Doi dintre copiii mei, cu toate că încă învața, pregatindu-se pentru muncă, sunt mari și eu nu le mai port de grijă. In schimb grija de mamă mi-o îndrept către ultimul meu copil, o fetiță de 10 ani. O chiamă Marilena, este pionieră și elevă în clasa III-a la școala elementară. La carte este foarte silitoare — anii trecuți fiind printre primele eleve din clasă, iar acum mi-a arătat calificativele, are numai „bine“ și „foarte bine“.

In fiecare zi își face temele cerute de profesor înainte de a se duce la joacă. Asta mă bucură, căci îmi arată interesul ei față de învățătură. După ce își face temele mi le arată. Mai totdeauna sunt mulțumită și îi dau chiar „calificative“.

Astfel fiind situația, este de așteptat ca fetița și mama să se înțeleagă foarte bine. Și în general chiar așa este. Există totuși între noi unele supărări. S'a întâmplat ca de mai multe ori să-i găsesc pagini din caete pline de cerneală, sau desene murdare pe bloc. La început am crezut că Marilena nu-și face lecțiile cu atenție. Dar cercetând am observat (asta și datorită faptului că mereu sunt nevoită să-i cumpăr rechizite) că unele rechizite școlare sunt pricina neînțelegerilor. Adesea dela librărie fetița își cumpără creioane „Republica — Școlar Nr. 2“ și atunci vezi cum: ele nu pot fi ușor ascuțite, iar vârfurile li se rup la cea mai ușoară apăsare. Este drept însă că la librării se mai găsesc din când în când creioane „Luceafărul H. B.“ sau „Hardtmuth H. B.“ care sunt foarte bune.

Odată, într'un caiet de dictando am văzut câteva lecții scrise urât; literele erau foarte groase. Când am întrebat-o dece a scris atât de urât, ea mi-a dat tocul în mână, rugându-mă să încerc a scrie frumos. Intr'adevăr penița scria foarte prost. Am schimbat apoi 5 penițe (toate erau de acelaș tip, ascuțite la vârf și dela aceeași fabrică: „Flamura Roșie-Sibiu“) dar degeaba. Am căutat apoi eu câteva zile prin oraș penițe mai bune însă la fiecare librărie am găsit aceleași penițe dela „Flamura Roșie“.

Este adevărat că în oraș există și multe rechizite școlare de o calitate bună. Cerneala „Cuban“ de pildă — fabricată la I.I.S Bela Brainer are o culoare frumoasă și nu se decolorează deloc. Dar ce credeți, această cerneală pe care o consider de calitate, n'am gasit-o la librărie ci... la un magazin de jucarii pentru copii.

Și fiindcă am vorbit de rechizite vreau să povestesc ceva și despre unele manuale școlare. Manualul de Limba Română pentru clasa III-a elementară fiind slab cartonat și cusut, s'a desfăcut din scoarța în scoarță după numai 2 săptămâni de întrebuințare.

Iată, am arătat pe scurt micile necazuri ce le provoacă atât fiicei cât și mamei lucrurile de mai sus. Sunt convinsă totodată că mai multe mame au necazuri asemănătoare, cumpărând mereu pentru fii sau ficele lor rechizite școlare de slabă calitate. Am arătat aceasta, dorind ca din partea organelor care răspund de întreprinderile de rechizite școlare să găsim sprijinul necesar pentru îmbunătățirea calității produselor lor.

CONSTANȚA CONSTANTINESCU

gospodină — București

Șase ore de cursuri și încă un creion

Este bine cunoscut faptul, că atunci când iei notițe bune la cursuri îți poți însuși mai bine lecția respectivă. Noi avem însă unele piedici în această privință și iată despre ce este vorba.

In librăriile din orașul Craiova, se vând creioane „Republica Nr. 2“ care sunt de proastă calitate. In loc să luăm notițe, stăm și ascuțim creioanele ale căror vârfuri se rup foarte repede. In cele șase ore de cursuri ai și terminat un creion. Astfel, suntem nevoiți ca zilnic să cumpărăm câte un creion.

Tovarășii care fabrică creioanele „Republica Nr 2“ și-au pus oare vreodată întrebarea în ce măsură calitatea produselor lor satisfac cerințele și necesitățile cumpărătorilor.

Noi știm că lupta pentru cantitate, trebue împletită strâns cu lupta pentru continua îmbunătățire a calității produselor.

Deaceea noi îi rugăm pe tovarășii care produc creioane „Republica Nr. 2“ să dea mai mare atenție calității produselor, să pornească mai temeinic la îndeplinirea sarcinilor reeșite din Hotărîrile Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953 în legătură cu creșterea producției și îmbunătățirea calității produselor de larg consum.

PREOTEASA DUMITRU

elev la Școala Medie Tehnică de Construcții C.F.R. din Craiova

PROFESORUL: Ce s'a întâmplat? Nu ai scris tema pe caiet? Nu se vede nimic!
ELEVUL: Ba da, tovarășe profesor! Am scris chiar ieri. Ce-i drept însă, cu cerneală „Elefant“...

Pe urmele materialelor publicate în „Scânteia tineretului“

„Mărfuri mai multe, de bună calitate pentru oamenii muncii“

In articolul intitulat „Mărfuri mai multe, de bună calitate, pentru oamenii muncii“ apărut în „Scânteia tineretului“ nr. 1429, a fost criticat comitetul regional U.T.M. Oradea pentru lipsurile pe care le-a avut în privința mobilizării tineretului din industria ușoară în procesul de producție, în vederea sporirii producției de bunuri de larg consum.

In scrisoarea de răspuns pe care a trimis-o redacției, biroul comitetului regional U.T.M. Oradea arată că este întrutotul de acord cu cele relatate în articol și își însușește criticile ce i-au fost făcute. Biroul comitetului regional U.T.M. ne informează totodată că, pentru lichidarea grabnică a lipsurilor manifestate și pentru îmbunătățirea muncii, au fost luate o serie de măsuri. Intr'o ședință de birou, în care s'au analizat lipsurile semnalate în articol și s'au studiat căile de înlăturare a lor, au fost criticați tovarășii Truță Nicolae, secretar al comitetului regional U.T.M. și Meșter Pavel, șeful secției muncitorești pentru lipsurile de care s'au făcut vinovați.

Biroul comitetului regional a luat apoi o serie de hotărîri care au fost prelucrate cu secretarii și cu responsabilii cu producția și calificarea din organizațiile de bază U.T.M. din întreprinderi. Printre altele s'a stabilit să se organizeze cursuri și ședințe de instruire periodice cu responsabilii cu producția și calificarea și cu responsabilii cu problemele economico-sanitare din comitetele organizațiilor de bază U.T.M. precum și cu responsabilii brigăzilor utemiste de producție și ai posturilor utemiste de control.

Deasemeni s'au luat măsuri și în ce privește îmbunătățirea formelor de organizare a tineretului în producție. Astfel au fost reorganizate 14 brigăzi utemiste de producție și au fost înființate alte 18 brigăzi.

Pentru a îmbunătăți calitatea produselor de larg consum s'a hotarît extinderea metodei comsomolistei Lidia Savelieva în întreprinderile din regiune. Până în prezent această metodă este folosită de peste 800 de tineri din șapte întreprinderi din regiune. Numai în câteva săptămâni, la fabrica de încălțăminte din orașul Oradea indicele de calitate s'a ridicat la 94,47 la sută pe întreprindere.

Pentru stimularea în muncă a tinerilor din brigăzile de tineret s'a instituit, pe oraș și pe fiecare întreprindere în parte „Drapelul de brigadă fruntașă“.

In urma măsurilor luate s'a observat o serioasă îmbunătățire a activității organizațiilor de bază U.T.M. ca, de pildă, cele dela cooperativa „Cootex“, „Solidaritatea“ — fabrica de blănuri „1 Mai“ etc.

In încheiere, biroul comitetului regional U.T.M. Oradea arată că va veghea ca fiecare hotărîre să prindă viață și va depune toate străduințele pentrucă, în scurt timp, să fie lichidate toate lipsurile care au fost semnalate de articol, antrenând cât mai mulți tineri în luptă pentru a da populației muncitoare produse de larg consum multe și de calitate superioară.

Iși valorifică produsele agricole prin cooperativă

Țăranii muncitori din raionul Sighet valorifică însemnate cantități de produse agricole prin cooperativă.

Dela începutul anului și până acum, prin cooperativa din comuna Remeți s'au valorificat 650 kg. de floarea soarelui, 180 kg. de porumb, 150 kg. de nuci, 60 kg. de secară și peste 5000 kg. de fân. Printre primii care și-au valorificat produsele prin cooperativă au fost țăranii muncitori Ion Ananiu, Mihai Petruleac, Stan Toader și Toader Macioca.

In această perioadă, achizitorul Vasile Dobuvici a dus o susținută muncă printre țăranii muncitori din comună pentru a valorifica surplusul lor de produse prin cooperativă.

Țăranii muncitori din comuna Săpânța au valorificat prin cooperativa peste 4000 kg. de fân, 2000 kg. de floarea soarelui, și multe alte produse. Insemnate cantități de produse agricole au fost aduse la cooperativă de către țăranii muncitori Dumitru Pop, Grigore Hareș, Fița Gheorghe, Mihai Stet, etc. Cu sumele primite ei și-au cumpărat produse industriale necesare gospodăriilor lor.

Cronica dramatică

Maxim Gorchi: „Vassa Jeleznova“

Spectacolul Teatrului Municipal

Fiecare operă a marelui Gorchi deschide parcă în fața ta o fereastră prin care poți privi nestânjenit frământările unei clase sociale, tipurile caracteristice acelei clase, epoca în care ea a trăit, obiceiurile ei. O asemenea fereastră a deschis Gorchi prin piesa „Vassa Jeleznova“ spre burghezia înstărită a Rusiei dela începutul secolului al XX-lea.

Scrisă în 1910 și revăzută în 1936 piesa „Vassa Jeleznova“ rela o temă cărela Maxim Gorchi i-a închinat multe din scrierile sale. Punând față în față burghezia și proletariatul, cele două forțe sociale care se înfruntau pe viață și pe moarte în Rusia în acea perioadă, Gorchi înfățișează pe deoparte trăsăturile tipice ale reprezentanților capitalismului, descompunerea lor lăuntrică în ciuda puterii și siguranței lor de fațadă, iar pe de altă parte el aduce în acțiunea piesei imaginea forței proletariatului care avea să răstoarne orânduirea șubredă și găunoasă a burgheziei. Aducând pe scenă oameni vii, cu o viață personală complexă, dramatică, făurind o imagine deosebită de cea din „Dușmanii“ sau din „Egor Bulâciov și alții“, Gorchi demonstrează cu marea putere de convingere a literaturii realiste, că oricât de mare ar fi puterea capitalismului, oricât de stăpân pe situație ar fi el într'un moment sau altul pieirea lui este inevitabilă.

Ideile care străbat piesa dela un capăt la altul asemeni unui fir roșu, au fost în ansamblu bine puse în valoare și reliefate de către colectivul Teatrului Municipal (regizor W. Siegfried) într'un spectacol intens dramatic, pătruns de un puternic realism.

In centrul acțiunii piesei se află familia Jeleznovilor, proprietarii unei mari firme de navigație pe Volga. Prin reprezentanții acestei familii, Gorchi demască esența socială a capitalismului, murdăria lui morală, stârnind ura noastră plină de mânie împotriva oamenilor de teapa Vassei Jeleznova, a fratelui ei, sau a celorlalte personagii făurite din acelaș aluat.

Măritată de tânără cu un depravat incorigibil, Vassa a luat în mâini încă din primii ani ai căsătoriei frânele firmei de navigație. Preocupată și pasionată de afacerile de milioane pe care le dirijează, Vassa își pune dela început toate puterile, iscusința și priceperea în slujba creșterii și întăririi firmei și a averii. Dealungul anilor ea s'a deprins să conducă cu aceeași energie și indiferență față de oameni, atât treburile familiare cât și cele de afaceri. După cum marinarii și funcționarii firmei „Hrapov și Jeleznov“ depind de bunul ei plac, tot așa și membrii familiei se află la cheremul ei. Frământările și bucuriile lor nu o interesează; un singur gând o ține mereu vie, mereu activă: afacerile, profitul, sporirea averii. Gorchi a strâns în figura Vassei Jeleznova trăsăturile caracteristice exploatatorului inuman, pentru care nu există viață în afara afacerilor sale. In afara setei sale de câștig. „Am acest păcat. Eu nu iubesc oamenii“ — spune Vassa — și credincioasă acestui principiu îi socotește pe oameni ca pe niște animale de pe urma cărora poate stoarce profituri fabuloase. Până la istovire muncesc marinarii pe vasele întreprinderii Jeleznovilor. Când este însă vorba de mărirea salariilor acestora, Vassa refuză să-și piardă timpul cu discuții. La fel procedează cu slujnica din casă atunci când aceasta roagă să i se aducă un ajutor: „...Dă-ți osteneala. Dormi și tu mai puțin“ o îndeamnă Vassa.

Nici chiar propriile ei fiice nu-i sunt aproape de suflet. Deși o mângâie adeseori pe fiica ei cea mică Ludmila, iar Nataliei îi propune să facă o călătorie în străinătate, ea nu face aceasta pentrucă își iubește fiicele sau pentrucă dorește ca ele să fie fericite. In acest fel Vassa încearcă doar să acopere cu dibăcie adevărata ei față, josnicia ei sufletească.

Artista poporului Lucia Sturdza Bulandra a adus pe scenă cu neîntrecută măestrie realistă figura Vassei Jeleznova. In interpretarea marei noastre artiste Vassa Jeleznova apare în fața spectatorilor într'o puternică lumină, ca o femeie lipsită de scrupule, capabilă să pună în joc orice mijloace orice mârșăvii pentru a asigura prosperitatea și înflorirea firmei. Jocul artistei dă pe față calmul și cinismul cu care Vassa pregătește otrava și-l forțează pe soțul ei s'o ia, atunci când procesul de viol în care Jeleznov era implicat, amenința să știrbească „prestigiul“ firmei, „onoarea și cinstea“ familiei.

Acelaș calcul rece, aceeași preocupare unilaterală, împinsă dincolo de limită, pentru soarta și viitorul întreprinderii stăpânește întreaga frământare a Vassei cu privire la cel care îi va duce mai departe „opera“. Crezând cu o convingere sălbatecă în trăinicia și veșnicia firmei sale, a afacerilor ei, a capitalismului, Jeleznova își îndreaptă gândurile spre nepotul ei, Colea. Lucia Sturdza Bulandra redă cu adâncime întreaga gamă de nuanțe pe care Vassa Jeleznova le întrebuințează pentru a o convinge pe soția fiului ei — Rașel — că e bine ca micul Colea să rămână în Rusia, să fie crescut de bunică de familie. Aparent drăgăstoasă la început, ea își desvălue treptat cinismul și răutatea refuzând categoric să-l redea pe copil mamei sale iar atunci când își da seama că s'ar putea să nu aibe sorți de izbândă, Vassa nu pregetă s'o dea pe mâna poliției pe revoluționara Rașel, astfel ca aceasta să nu-i mai stea în cale.

Pentru spectator rămâne limpede — datorită interpretării profunde și precise a marei noastre artiste, că întreaga luptă a Vassei Jeleznova dusă cu atâta înverșunare pentru apărarea și întărirea firmei comerciale care-i aparține, căutarea atât de febrilă a moștenitorului care să asigure continuitatea afacerilor este o expresie de o mare adâncime a luptei pe viață și pe moarte pe care o dă burghezia pentru apărarea pozițiilor ei de clasă.

In „Vassa Jeleznova“ Gorchi ridică vălul de minciuni cu care se acoperă burghezia, demascând fără cruțare tot ce se ascunde de fapt în spatele „cinstei și moralității“ familiei burgheze. Descompunerea morală, mocirla în care se zbat Jeleznovii iese la iveală, fie că este vorba de capul familiei Serghei Jeleznov (artistul Ion Manta), care își aducea în casă femei depravate, de fratele Vassei Prohor Hrapov (artistul St Ciobotărașu) care chefulește din zi până în noapte și necinstește slujnicile, sau de Natalia (artista emerită Beate Fredanov) fiica cea mare care se îmbată în rând cu bărbații. Această „onorabilă“ familie burgheză trezește pe bună dreptate desgust și repulsie.

Se face remarcată atenția și priceperea cu care W. Siegfried directorul de scenă al spectacolului a creat pe scenă atmosfera caracteristică familiei burgheze măcinată de vicii și contradicții lăuntrice. In fața spectatorului apar relațiile încordate din familia Jeleznov, neînțelegerile și certurile care-i sapă temelia pretins trainică, și care o duc inevitabil spre pieire.

Direcția de scenă, odată cu adâncirea conflictului piesei a reușit să scoată la iveală ceeace se ascunde în spatele liniștei și mulțumirii aparente a acestei familii, aducând în fața spectatorilor adevărata stare de spirit care domnește în casa Jeleznovilor: suspiciunea și invidia, dușmănia și neîncrederea reciprocă. Natalia o înfruntă și-i răspunde mereu obraznic mamei sale. Prohor râvnește să-i ia locul Vassei și în dorința lui de a-și lovi sora o sfătuiește de pildă pe Rașel să fure copilul; Vassa se poartă brutal cu toți ai casei și cu ajutorul Anei, femeia ei de încredere, spionează și suspectează orice acțiuni ale celor din jur.

In această atmosferă dușmănoasă, în care omul este lup pentru semenul său, sunt atrași și oamenii de serviciu ai casei, slugi care tind să-și agonisească și ele ceva avere. In vreme ce Ana (Nelly Sterian) spionează toată casa la porunca Vassei, povestindu-i amănunțit discuțiile purtate în lipsa ei, Liza (Emilia Manta) și apoi Piaterchin (Benedict Dabija) sunt informatorii lui Prohor. In desfășurarea acțiunii ei capătă înfățișarea morală josnică a stăpânilor.

Toate contradicțiile lăuntrice care macină familia Jeleznovilor, se deslănțuie în finalul piesei, odată cu moartea Vassei. Ana, care cu câteva minute înainte îi jurase din nou credință stăpânei, cotrobăie febril prin sertare furând tot ce-i cade în mână. Prohor se repede să afle „unde-s cheile, unde-i cheia dela casa de bani“ și — triumfător că a devenit însfârșit stăpân — începe să cerceteze hârtiile de afaceri. In adâncul sufletului Nataliei nu se clintește nimic. Ea își păstrează calmul și nu se lasă impresionată de sfârșitul mamei ei. Deasupra întregii case plutesc semnele prevestitoare ale sfârșitului. Insăși moartea Vassei întruchipează artistic ideia destrămării și pieirii definitive a burgheziei, a capitalismului. In reliefarea sensului esențial al scenei regia are un merit important. In mijlocul freamătului care a cuprins pe toți ai casei (fiecare vrea să smulgă o parte din avere), Rașel venită în primul plan, își rotește privirea deasupra tuturor, îl ascultă pe Prohor lăudându-se: „Luăm ce-i al nostru“, și rostește apoi replica finală: „Dar ce-i al vostru?...“ care rămâne ca o sentință implacabilă dată lumii capitaliste.

Se cuvine să fie subliniată contribuția fiecărui actor în redarea autentică a tabloului pe care l-a zugrăvit în culori atât de viguroase marele Gorchi. Ion Manta în rolul de mică întindere al lui Serghei Jeleznov, reușește să convingă pe spectator de decăderea morală a personagiului său. Groaza care i se citește pe față, dorința de a se salva cu orice chip atunci când Vassa îi cere să ia otrava este redată cu talent de actor. Interpretând figura lui Prohor, Șt. Ciobotărașu exprimă în mod just vulgaritatea și lașitatea personagiului său. Ar fi fost mai bine însă, ca în scena beției actorul să evite unele accente de șarjă care nu sunt de natură să desvălue fondul sufletesc al lui Prohor. O creație valoroasă a realizat Beate Fredanov — artistă emerită a R.P.R. — în rolul Nataliei a cărei răutate și goliciune sufletească și-au găsit o expresie sobră, concentrată, în jocul artistei.

Cu neîntrecuta sa măestrie, Gorchi a dat un relief sporit imaginii putrezициunii familiei Jeleznov prin crearea chipului Ludmilei, fiica cea mai mică a Vassei, slabă de minte și îndobitocită, căreia mereu i se pare că trăește o viață fericită și luminoasă. Incapabila să priceapă adevărul despre mama sa, despre familia sa, Ludmila — în sufletul căreia gingășia fecioreinică se împletește cu mărginirea intelectuală — este singurul om din casă care îi socotește buni și cinstiți pe cei din jur. Trăsăturile Ludmilei apar conturate cu finețe în interpretarea tinerei și talentatei artiste Ileana Predescu

Imaginea mișcării revoluționare este întruchipată de Gorchi în piesă în figura revoluționarei de profesie Rașel Moiseevna. In trăsăturile acestei femei se desvălue bogăția de caracter, frumusețea morală, forța proaspătă și viguroasă a oamenilor care s'au dedicat cauzei înoirii societății, prefacerii ei revoluționare. Rașel este o luptătoare în slujba celor mulți, însuflețită de credința fermă în izbânda revoluției, în victoria proletariatului. Lupta pe care ea trebue s'o ducă nu este deloc ușoară. In condițiile terorii poliției țariste, Rașel își desfășoară plină de avânt activitatea revoluționară ilegală, fiind nevoită să-și neglijeze problemele personale. Intorcându-se din străinătate în Rusia, pentru a-și îndeplini sarcinile date de partid, ea vine și la Vassa, mama bărbatului ei, pentru a-și revedea copilul pe care vrea să-l ia cu dânsa. Conștientă că fiul ei, crescut în familia burgheză a Jeleznovilor, nu poate căpăta aci deprinderi de om cinstit, devotat adevărului și dreptății, Rașel luptă cu tărie pentru a-și salva copilul din mâinile Vassei. In lupta ei vedem parcă simbolul bătăliei duse de proletariat pentru cucerirea viitorului, a libertății, pentru așezarea vieții pe baze noi.

Din păcate, direcția de scenă nu a izbutit să îndrume pe drumul cel bun jocul artistei Clody Bertola, interpreta acestui rol. In interpretarea artistei, Rașel pare a fi numai o revoluționară de paradă, care nu crede și nu simte în adâncime ceeace spune, al cărei suflet ne rămâne ascuns. Nu răzbate până la spectator sbuciumul mamei îngrijorate de amenințarea care-i pândește fiul, iar lupta ei pentru a-l salva pare convențională. Pe figura actriței nu se citește nicio umbră de emoție sau durere atunci când este în joc soarta copilului ei.

Momentul intens dramatic al înfruntării dintre Rașel și Vassa — așa cum e acum pus în scenă — dă o imagine deformată a raportului dintre cele două forțe care se ciocnesc. In realitate, în discuția dintre Rașel și Vassa, cea din urmă este înfrântă de superioritatea morală a norei sale. Pe scena Teatrului Municipal, situația este însă inversă: Rașel apare dominată, replicile ei sunt goale, lipsite de un profund conținut omenesc, nu au puterea de demascare, de acuzare înflăcărată, pe care le-a dat-o Gorchi.

Fără îndoială că e datoria colectivului artistic și în primul rând a regiei, să lucreze cu grijă în această direcție, dând și acestei laturi a piesei semnificația ei reală, așa cum a izbutit în demascarea familiei burgheze, a moravurilor ei descompuse, etc. Rezolvarea acestei probleme, creșterea continuă a valorii spectacolului dela o reprezentație la alta trebue să preocupe neîntrerupt colectivul de conducere al teatrului. Cu toate lipsurile semnalate punerea în scenă a piesei „Vassa Jeleznova“ îndreptățește odată mai mult prețuirea maselor largi de spectatori pentru ținuta artistică realistă a Teatrului Municipal.

ADA SIMIONESCU

Declaraţia lui V. M. Molotov

la şedinţa din 25 ianuarie 1954 a conferinţei dela Berlin a miniştrilor afacerilor externe ai celor patru puteri

BERLIN 26 (Agerpres). — TASS transmite declaraţia făcută de V. M. Molotov în şedinţa din 25 ianuarie 1954 a conferinţei dela Berlin a miniştrilor afacerilor externe ai celor patru puteri.

Domnule preşedinte, domnilor miniştri!

Actuala conferinţă a miniştrilor afacerilor externe ai Franţei, Angliei, Statelor Unite ale Americii şi Uniunii Sovietice atrage atenţia cercurilor largi ale opiniei publice internaţionale.

Mulţi aşteaptă din partea ei rezultate importante. Există şi păreri diametral opuse.

După cum se ştie, în unele cercuri se declară anticipat că conferinţa dela Berlin este sortită eşecului şi că încă de pe acum, când conferinţa dela Berlin nici nu şi-a început lucrările, opinia publică ar trebui pregătită pentru inevitabilul ei eşec. Asemenea declaraţii nu pornesc, bine înţeles dela acei despre care am putea spune că au o atitudine binevoitoare faţă de conferinţa dela Berlin.

In ceeace priveşte Guvernul Sovietic, el nu poate accepta punctul de vedere al acelora care sunt gata să fie de acord anticipat cu ideia că conferinţa dela Berlin nu va duce la niciun rezultat. Cred că printre noi, participanţii la conferinţă, punctul de vedere arătat nu va găsi simpatie în general.

Conferinţa dela Berlin a fost precedată de o perioadă destul de îndelungată de schimb de note în care cele trei guverne, al Franţei, al Angliei şi al S.U.A., precum şi guvernul U.R.S.S., şi-au expus amănunţit părerile asupra sarcinilor actualei conferinţe. Acest schimb de păreri a arătat că, în ciuda deosebirii între poziţiile guvernelor celor patru puteri asupra unor probleme sau a altora, necesitatea unei conferinţe a reprezentanţilor acestor state a devenit stringentă.

Intr'adevăr, milioane de oameni aşteaptă răspuns la întrebarea dacă actuala conferinţă va contribui la întărirea păcii, la micşorarea încordării în relaţiile internaţionale şi la asigurarea efectivă a securităţii în Europa. In măsura în care conferinţa dela Berlin va corespunde acestei sarcini fundamentale, ea îşi va avea şi rolul ei pozitiv în dezvoltarea ulterioară a relaţiilor internaţionale.

Ordinea de zi a prezentei conferinţe nu a fost stabilită dinainte. S'a văzut că este mai indicat ca însăşi conferinţa miniştrilor afacerilor externe să-şi stabilească ordinea de zi. In ceeace priveşte delegaţia sovietică, ea porneşte dela premiza că la stabilirea ordinei de zi a actualei conferinţe este necesar ca această chestiune să fie examinată nu formal, ci în esenţa ei. Este necesar să ne călăuzim după considerentul că pe ordinea de zi a conferinţei noastre trebue incluse probleme a căror examinare să contribue la întărirea păcii şi la o continuă destindere în relaţiile internaţionale; în această privinţă au şi fost realizate anumite rezultate anul trecut. Intr'adevăr, nu trebue subapreciat faptul terminării războiului şi al încheierii armistiţiului în Coreea, realizat, în primul rând, în urma iniţiativei Republicii Populare Chineze şi a Republicii Populare Democrate Coreene. Rezultatele pozitive ale acestui eveniment s'au făcut simţite şi în Asia şi în Europa şi în America.

Dintre problemele care urmează să fie examinate, mă voi ocupa la început de problema germană.

Se poate considera că toţi participanţii la actuala conferinţă au căzut de acord că problema germană trebue inclusă pe ordinea de zi a conferinţei noastre. Totodată, este absolut evident că problema germană nu poate fi examinată izolat, că examinarea acestei probleme este indisolubil legată de problema generală a asigurării securităţii în Europa, că numai acea rezolvare a problemei germane va fi trainică şi justă care va contribui la întărirea păcii în Europa.

Se ştie că principala răspundere pentru deslănţuirea atât a primului război mondial, cât şi a celui de al doilea război mondial revine Germaniei. In epoca kaiserului Wilhelm, forţele agresive ale militarismului german au deslănţuit primul război mondial. Cu toate că militarismul german a suferit o înfrângere cruntă în acest război, Germania hitleristă a deslănţuit cel de al doilea război mondial, care s'a încheiat cu o înfrângere şi mai grea.

Se ştie deasemenea că cel de al doilea război mondial a costat popoarele Europei nenumărate sacrificii. Aceste sacrificii au întrecut cu mult nenorocirile şi dezastrele, sângele şi pierderile în oameni cauzate de primul război mondial. Cele mai mari sacrificii, fără să mai vorbim de uriaşele eforturi, au fost aduse de popoarele ţării noastre, Uniunea Sovietică. Milioane de familii sovietice au pierdut pe oamenii cei mai apropiaţi — soţi, fii, fraţi. Sacrificii uriaşe au fost aduse şi de femeile sovietice. Popoarele U.R.S.S. nu vor putea uita niciodată toate acestea.

Noi înţelegem pe deplin şi însemnătatea sacrificiilor aduse de celelalte popoare care au suferit agresiunea hitleristă.

Noi înţelegem şi sentimentele poporului german care a fost târît fără sens atât în primul, cât şi în cel de al doilea război mondial, de către militarismul agresiv german, şi care până în ziua de astăzi suferă consecinţele dezastruoase ale politicii militarismului german. Din toate acestea reiese că, în actualele condiţii, problema germană trebue rezolvată în aşa fel, încât să se excludă posibilitatea unor noi încercări ale militarismului german de a dezlănţui un al treilea război mondial. Aceasta înseamnă că examinarea problemei germane este indisolubil legată de asigurarea securităţii în Europa. După cum o arată experienţa istorică acest lucru are o însemnătate uriaşă şi pentru asigurarea păcii în lumea întreagă.

Trebue subliniat îndeosebi faptul că atât în timpul celui de al doilea război mondial cât şi după terminarea lui, guvernele celor patru puteri, reprezentate la actuala conferinţă, au fost de aceeaşi părere, au avut vederi comune în această problemă. In legătură cu aceasta este suficient să fie amintite hotărârile conferinţei dela Ialta a şefilor guvernelor S. U. A., Angliei şi U.R.S.S., care a avut loc în februarie 1945, precum şi acordurile adoptate de aceleaşi guverne la conferinţa dela Potsdam din august 1945.

Hotărârile conferinţei dela Ialta prevăd că „scopul de neclintit este distrugerea militarismului german şi a nazismului şi crearea unei garanţii că Germania nu va mai fi în stare niciodată să încalce pacea lumii întregi". Aceste hotărâri au fost sprijinite pe deplin şi de Franţa, precum şi de toate celelalte naţiuni unite.

Statele participante la conferinţa dela Potsdam, confirmând susmenţionatele hotărâri dela Ialta au arătat în declaraţia dela Potsdam cu privire la Germania că „militarismul german şi nazismul vor fi desrădăcinate şi Aliaţii, de comun acord unii cu alţii acum şi pe viitor, vor lua şi alte măsuri necesare pentru ca Germania să nu mai ameninţe niciodată pe vecinii săi sau menţinerea păcii în lumea întreagă". La aceste hotărâri a aderat şi Franţa. Ele au fost sprijinite de popoarele lumii întregi.

Rezolvarea problemei germane în conformitate cu cerinţele asigurării securităţii europene nu corespunde numai intereselor tuturor popoarelor europene şi în special ale statelor vecine cu Germania, care au fost nu odată victime ale militarismului german agresiv, ci corespunde şi intereselor naţionale ale poporului german însuşi. Susmintita declaraţie dela Potsdam cu privire la Germania prevede şi acest aspect al rezolvării problemei germane. In declaraţie se spune:

„Aliaţii nu intenţionează să nimicească sau să înrobească poporul german. Aliaţii intenţionează să dea poporului german posibilitatea de a se pregăti pentru ca pe viitor să-şi reconstruiască viaţa pe o bază democratică şi paşnică. Dacă propriile eforturi ale poporului german vor fi îndreptate neîncetat spre realizarea acestui scop, el va căpăta, cu timpul, posibilitatea de a ocupa un loc printre popoarele libere şi paşnice ale lumii". Aceeaşi idee a fost exprimată încă în 1942 în celebrele cuvinte ale lui I. V. Stalin: „Experienţa istoriei arată că hitlerii vin şi se duc, însă poporul german, statul german, rămâne".

Sunt încă valabile aceste hotărâri cu privire la calea paşnică şi democratică a dezvoltării Germaniei? In această privinţă nu trebue să fie două păreri. Atât poporul sovietic cât şi popoarele Franţei, Angliei şi S.U.A. trebue să ia hotărâri asupra problemei germane în conformitate cu aceste acorduri internaţionale, adoptate de guvernele Angliei, S. U. A., U.R.S.S. la care a aderat şi Franţa. Atât hotărârile adoptate la Ialta cât şi acordurile dela Potsdam, precum şi principalele ţeluri stabilite în aceste hotărâri în ceeace priveşte problema germană trebue să indice principala orientare căreia trebue să-i corespundă hotărârile conferinţei dela Berlin asupra problemei germane. Atunci ele vor servi intereselor consolidării păcii în Europa. Atunci, relaţiile dintre popoarele europene, inclusiv relaţiile cu poporul german, se vor dezvolta normal, pe calea întăririi colaborării internaţionale.

Situaţia care s'a creat după război în Europa confirmă pe deplin justeţea susmenţionatelor hotărâri care prevăd necesitatea reglementării problemei germane în conformitate cu cerinţele asigurării securităţii europene. De aici rezultă că problema restabilirii unităţii Germaniei şi a constituirii unui guvern al întregii Germanii este indisolubil legată de problema dacă Germania unită va fi un stat democrat şi iubitor de pace sau va deveni din nou un stat militarist şi agresiv. De aici rezultă deasemenea că nu se poate admite ca Germania în întregul ei sau vreo parte a Germaniei să fie atrasă într'o grupare de felul „comunităţii defensive europene" care reprezintă un bloc militar al unui grup de ţări europene, îndreptat împotriva altor state ale Europei. Incompatibilitatea între atragerea, de exemplu, a Germaniei occidentale în „comunitatea defensivă europeană" şi rezolvarea sarcinilor asigurării securităţii în Europa reiese chiar şi din faptul că crearea unui asemenea bloc militar de state nu numai că va face cu neputinţă restabilirea unităţii naţionale a Germaniei, dar va duce în mod inevitabil şi la o serioasă intensificare a primejdiei unui nou război în Europa. Tocmai aceasta ne învaţă experienţa istoriei secolului XX deoarece nimeni dintre noi nu are motive să se îndoiască de faptul că militarismul german restabilit, va rupe în bucăţi mai devreme sau mai târziu dar inevitabil, orice acorduri internaţionale acceptate în prezent de actualii lui reprezentanţi care aşteaptă să se adopte hotărârea cu privire la constituirea „armatei europene".

Se poate ca acel care se leagănă astăzi în iluzii în privinţa posibilităţii de a se menţine militarismul german în limitele planurilor iniţiale de creare a aşa numitei „armate europene" acela va regreta poate pe viitor aceasta, dar va fi prea târziu. Dacă militarismului german îi va fi deschisă calea renaşterii, după cum o dovedeşte experienţa istoriei celor două războaie mondiale, primejdia unui nou război mondial va deveni implacabilă, reală, şi inevitabilă. Deaceea, nu este de mirare că popoarele Europei manifestă o mare îngrijorare în ceeace priveşte calea pe care o va lua dezvoltarea ulterioară a Germaniei — calea colaborării paşnice a unei Germanii unite şi democrate cu celelalte ţări sau calea pregătirii şi dezlănţuirii unui nou război, cale care duce în acelaşi timp la un război fratricid între germani înşişi.

Trebue să ne gândim şi la alte consecinţe serioase ale politicii de refacere a militarismului german. Crearea aşa numitei „armate europene" sau, mai bine zis, crearea unei armate a câtorva state vesteuropene, în care forţa militară principală ar fi o armată vestgermană urmărind scopuri revanşarde, agresive, poate determina constituirea unei alianţe defensive a celorlalte state europene în scopul asigurării securităţii lor. In acest caz, în loc ca popoarele europene să se îngrijească de măsurile în vederea asigurării în comun a păcii şi securităţii în Europa, ţările Europei s'ar scinda în două grupări militare de state, opuse una alteia, ceeace ar duce în mod inevitabil la intensificarea primejdiei unui nou război în Europa.

De crearea unei asemenea situaţii primejdioase în Europa trebue să ţină seama îndeosebi ţările europene continentale ca U.R.S.S. şi Franţa. Este lesne de înţeles că în Franţa creşte numărul adversarilor „armatei europene" în care locul predominant îl va ocupa armata vestgermană în frunte cu generali hitlerişti care şi-au arătat faţa şi recent ca ocupanţi ai teritoriului Franţei.

Poporul sovietic, care a indurat patru ani de ocupaţie a unei părţi însemnate din teritoriul său de către armata hitleristă şi care a adus uriaşe sacrificii — în oameni şi materiale — în războiul împotriva Germaniei, nu poate să nu manifeste toată grija pentru asigurarea securităţii sale în viitor. Suntem convinşi că aceste interese ale sale coincid atât cu interesele Franţei, cât şi cu cele ale Poloniei, Angliei şi Belgiei, cu ale Cehoslovaciei, precum şi ale celorlalte popoare iubitoare de pace din Europa, şi nu numai din Europa.

Iată dece Uniunea Sovietică, ca şi celelalte ţări europene, şi în primul rând statele vecine cu Germania, ridică în mod legitim chestiunea ca rezolvarea problemei germane să corespundă cerinţelor asigurării securităţii în Europa. Acest lucru poate fi obţinut numai dacă Germania va fi unificată ca stat paşnic şi democrat, dacă nu va fi admisă renaşterea ei ca forţă agresivă. Numai o asemenea rezolvare a problemei germane va corespunde intereselor popoarelor Europei şi în acelaş timp intereselor fundamentale ale poporului german însuşi. O altă rezolvare împinge poporul german pe calea care îl ameninţă cu sinuciderea naţională.

Nu este greu de înţeles că rezolvarea acestei probleme cere să fie luate măsurile necesare pentru a nu admite o situaţie în care militariştii şi revanşarzii să ia din nou în mâinile lor soarta Germaniei, măsuri pentru a bara calea spre putere acelor elemente din Germania care chiar de pe acum nu-şi mai ascund planurile agresive şi revanşarde privind Europa.

In legătură cu aceasta este necesar să amintim câteva documente care au o mare însemnătate internaţională.

Există tratatul franco-sovietic cu privire la preîntâmpinarea unor noi acte de agresiune din partea militarismului german. Tratatul anglo-sovietic din 1942 serveşte aceloraşi ţeluri. Există şi tratatul franco-englez din 1947 care are aceeaşi menire. In sfârşit, nu trebue minimalizată importanţa hotărârilor dela Potsdam în problema germană. Oare toate acestea nu pot şi nu trebue să servească drept bază pentru luarea în comun a unor măsuri concrete care să corespundă intereselor asigurării unei păci trainice şi securităţii popoarelor Europei?

După cum se ştie, cele patru puteri şi-au asumat potrivit acordului dela Potsdam obligaţia de a încheia un tratat de pace cu un guvern german pe care să-l poată considera „un guvern al Germaniei, potrivit acestui scop, atunci când un asemenea guvern va fi constituit". „Un guvern al Germaniei potrivit acestui scop" poate fi numai un guvern al păcii, nu un guvern al războiului, un guvern care să tindă spre menţinerea relaţiilor paşnice între poporul german şi celelalte popoare ale Europei, iar nu un guvern al agresiunii şi revanşei, nu un guvern care pentru un timp oarecare să devină un instrument al blocului militar nordatlantic iar apoi să se ridice cu arma în mână pentru revizuirea frontierelor şi, prin urmare, pentru deslănţuirea unui nou război mondial.

Am vrea să ne exprimăm speranţa că spre aceste ţeluri înalte şi nobile ale asigurării păcii şi securităţii în Europa vor tinde toate statele reprezentate la această conferinţă, deoarece numai pe această cale se poate găsi o rezolvare a problemei asigurării unei adevărate securităţi şi bunăstări. Pentru aceasta ar fi necesar să se cadă de acord să nu mai fie amânată rezolvarea principalelor probleme referitoare la Germania legate de aceasta — problema tratatului de pace cu Germania şi problema restabilirii unităţii statului german pe baze democratice şi paşnice.

Toate cele spuse arată cât de strâns este legată problema germană de problema securităţii europene.

La rândul său, problema securităţii în Europa este strâns legată de problema fundamentală a zilelor noastre — problema micşorării încordării în relaţiile internaţionale.

In cadrul schimbului de note între guvernele celor trei puteri şi U.R.S.S. nu s'a ajuns la un acord cu privire la convocarea unei conferinţe a celor cinci puteri cu participarea Republicii Populare Chineze în problema măsurilor în vederea micşorării încordării în relaţiile internaţionale, în acelaş timp s'a recunoscut că este posibil să se revină asupra acestei chestiuni chiar la conferinţă.

Guvernul Sovietic crede că această problemă necesită cea mai mare atenţie din partea conferinţei dela Berlin. In acelaş timp, declarăm că suntem gata să facem o propunere concretă corespunzătoare cu privire la convocarea unei conferinţe a celor cinci puteri, care ar putea avea loc la câtva timp după conferinţa dela Berlin.

Convocarea unei conferinţe a miniştrilor afacerilor externe ai celor cinci puteri cu participarea Republicii Populare Chineze a devenit necesară de mult. In actualele condiţii, numai eforturile unite ale tuturor marilor puteri împreună cu eforturile celorlalte state, pot să asigure micşorarea încordării în întreaga situaţie internaţională şi realizarea unor acorduri corespunzătoare asupra problemelor internaţionale arzătoare.

După cum se ştie, Consiliul de Securitate al O.N.U. poartă „principala răspundere pentru menţinerea păcii şi securităţii internaţionale". Se ştie deasemenea că, potrivit Chartei O.N.U., toate hotărârile importante ale Consiliului de Securitate cu privire la menţinerea păcii mondiale, trebue să fie luate în unanimitate de cele cinci mari puteri — Franţa, Anglia, S.U.A., U.R.S.S. şi China.

In prezent aceste principii foarte importante ale Chartei Organizaţiei Naţiunilor Unite nu pot fi îndeplinite chiar şi numai pentru că Guvernul popular chinez, singurul guvern legal al poporului chinez, nu este reprezentat în Organizaţia Naţiunilor Unite. Iar această situaţie s'a creat în special în urma faptului că restabilirii drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze i se opune unul dintre state, şi anume Statele Unite ale Americii. Dar caracterul nefiresc şi inadmisibil al acestui fapt este atât de evident încât ar fi injust să ne împăcăm cu situaţia creată.

Tocmai în actualele condiţii, convocarea unei conferinţe a miniştrilor afacerilor externe ai celor cinci mari puteri ar avea o însemnătate deosebit de mare. Convocarea unei asemenea conferinţe ar contribui în multe privinţe la micşorarea încordării internaţionale şi prin urmare la întărirea păcii generale.

Convocarea unei conferinţe a celor cinci puteri este necesară înainte de toate pentru a pune capăt goanei înarmărilor. Acest lucru trebue făcut, deoarece continuarea goanei înarmărilor nu numai că face insuportabilă pentru popoare povara înarmărilor, dar duce şi la agravarea continuă a relaţiilor internaţionale şi la crearea de grupări militare de state atât de o parte, cât şi de cealaltă parte.

In actualele condiţii niciun stat, inclusiv niciuna din marile puteri, nu pot realiza vreun rezultat pozitiv ducând politica goanei înarmărilor. Dar politica goanei înarmărilor poate submina finanţele de stat şi economia unei ţări dacă se continuă şi în viitor înfăptuirea acestei politici agresive şi lipsite de temei din punct de vedere economic.

Pentru înfăptuirea politicii goanei înarmărilor poţi arunca miliarde şi miliarde de dolari, mereu noi miliarde de lire sterline şi te poţi consola cu aparenţa vreunor rezultate ale goanei înarmărilor şi „politicii de forţă". Dar toate acestea nu au un fundament sigur şi, prin urmare, nu pot asigura atingerea scopului propus deşi provoacă o încordare a forţelor şi înfăptuirea de noi şi noi măsuri corespunzătoare şi de partea cealaltă. In asemenea cazuri devine valabilă cunoscuta regulă: acţiunea unei părţi provoacă o contraacţiune corespunzătoare a celeilalte părţi.

Unele puteri înfăptuesc planuri ce ţintesc departe, de creare a nenumărate baze militare pe teritorii străine, departe de propriile frontiere. In acelaşi timp, se spune că aceasta s'ar face în interesul apărării, deşi acest lucru nu este crezut nici de acei care vorbesc despre el nici de cei care ascultă asemenea declaraţii. Pe de altă parte este limpede pentru oricine că crearea de baze militare americane într'o serie de state din Europa, pe teritoriul Africii de nord, pe teritoriile unor state din Orientul Apropiat şi Mijlociu, nu are nimic comun cu scopurile defensive. Există destule declaraţii ale unor personalităţi militare şi civile din S.U.A. în care se spune direct că crearea numeroaselor baze militare americane pe teritorii străine este îndreptată împotriva Uniunii Sovietice, împotriva Republicii Populare Chineze, împotriva ţărilor de democraţie populară. Dar o astfel de politică şi astfel de planuri se discreditează ele însele în ochii popoarelor şi sunt sortite unui eşec inevitabil.

Din toate acestea trebue să se tragă anumite concluzii:

Trebue în primul rând să se recunoască urgenţa aplicării unor măsuri ca reducerea considerabilă a tuturor armamentelor, îndeosebi a armamentelor marilor puteri, şi necesitatea adoptării unor hotărâri îndreptate spre interzicerea armei atomice, a armei cu hidrogen şi a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă, spre instituirea unui control internaţional eficace asupra respectării acestei interziceri şi, ca prim pas spre aceasta, să se recunoască necesitatea renunţării de către guverne la folosirea armei atomice.

In ceeace priveşte această ultimă chestiune, delegaţia sovietică va porni, fireşte, dela faptul că în problema atomică, s'a precizat în ultima vreme o anumită procedură a discuţiilor, care trebue şi respectată.

Convocarea unei conferinţe a celor cinci puteri şi discutarea la această conferinţă a măsurilor în vederea micşorării încordării internaţionale, inclusiv în vederea încetării goanei înarmărilor, ar avea o însemnătate internaţională primordială. Nu există popor, nu există stat, care să nu fie interesat ca cel puţin să se înceapă discutarea concretă a acestor probleme internaţionale de cea mai mare importanţă. Prezenta conferinţă dela Berlin ar putea, la rândul ei, să facă un pas concret — sau altul — înainte, pentru a contribui la încetarea goanei înarmărilor.

Nu se poate să nu se recunoască deasemenea că este inadmisibilă o nouă amânare a problemelor care se referă la reglementarea relaţiilor între marile puteri, reglementare fără care nu se poate asigura rezolvarea multor probleme internaţionale şi nu se poate contribui cu succes la micşorarea continuă a încordării internaţionale. O deosebită însemnătate are reglementarea problemelor referitoare la Republica Populară Chineză, inclusiv restabilirea drepturilor ei legitime în Organizaţia Naţiunilor Unite. Un progres în această chestiune ar avea o mare însemnătate pentru reglementarea unor importante probleme internaţionale politice şi economice, inclusiv pentru rezolvarea problemei coreene.

După cum se ştie, însăşi convocarea conferinţei politice în problema coreeană s'a izbit de greutăţi serioase. Până în prezent nu s'a realizat un acord nici măcar asupra componenţei conferinţei. Există şi alte contradicţii acute între părţi, lucru care şi-a găsit expresia în cazuri de încălcare grosolană a condiţiilor acordului de armistiţiu în problema prizonierilor de război.

Toate acestea sunt în mare măsură legate de lipsa unor relaţii normale între unele mari puteri. Nu încape îndoială că convocarea unei conferinţe a celor cinci puteri ar contribui la înlăturarea unei serii întregi de greutăţi care există acum atât în problema coreeană, cât şi în rezolvarea altor câteva probleme internaţionale de actualitate.

Mai există ţări care refuză încă „să recunoască" Republica Populară Chineză. Dar, „nerecunoaşterea" faptelor şi cu atât mai mult „nerecunoaşterea" unor evenimente istorice din cele mai importante, nu a dat niciodată rezultate pozitive. Ignorarea mai departe a schimbărilor radicale petrecute în Asia şi care şi-au găsit expresia în primul rând, în victoria poporului chinez şi în constituirea Republicii Populare Chineze duce la agravarea relaţiilor între state şi crează piedici pentru reglementarea problemelor internaţionale actuale în care sunt vital interesate toate popoarele lumii.

Până în prezent, 25 de state mari şi mici a căror populaţie se cifrează la aproximativ un miliard de oameni, au stabilit sau stabilesc relaţii diplomatice cu Republica Populară Chineză. Numărul acestor state s'ar dubla, ar fi deja de 50 sau chiar mai multe, dacă nu s'ar crea obstacole artificiale în această cale firească.

In Asia nu a mai rămas niciun stat independent care să nu fi stabilit relaţii politice cu Republica Populară Chineză, sau care, cel puţin, să nu intenţioneze să reglementeze relaţiile politice sau economice cu Republica Populară Chineză. Ţări asiatice cum sunt India, Pakistanul, Indonezia, Birmania, au stabilit demult relaţii diplomatice cu Republica Populară Chineză. Nu altul decât domnul Nehru, primul ministru al Indiei şi eminent om de stat din Asia, a declarat acum două zile: „Organizaţia Naţiunilor Unite îşi slăbeşte poziţiile refuzând să admită China comunistă. Apariţia noii Chine constitue un factor uriaş în situaţia internaţională. A nu recunoaşte China înseamnă a închide ochii în faţa realităţii".

Multe state din Europa, inclusiv state care fac parte din blocul atlantic, au recunoscut că stabilirea relaţiilor diplomatice cu noua China este necesară. Numai pe teritoriul Americii de nord şi de sud nu s'a găsit niciun stat care să se fi hotărît până în prezent să stabilească relaţii normale cu China democrat-populară. Dar ce anume dovedeşte acest lucru este limpede şi fără alte lămuriri.

Guvernul Sovietic porneşte dela premiza că o asemenea situaţie nu poate dura mult. Convocarea unei conferinţe a celor cinci puteri, cu participarea Republicii Populare Chineze, ar contribui mult la destinderea şi însănătoşirea întregii situaţii internaţionale.

In sfârşit, dacă noi toţi tindem cu adevărat spre micşorarea încordării internaţionale, acest lucru trebue să se oglindească şi în relaţiile internaţionale legate de extinderea relaţiilor comerciale între state.

Până acum unele puteri şi în primul rând S.U.A. duc încă o politică îndreptată spre interzicerea comerţului cu U.R.S.S şi ţările de democraţie populară. In acest scop cu trei ani în urmă guvernul S. U. A. a denunţat acordul comercial dintre S.U.A. şi U.R.S.S., care a fost în vigoare timp de mulţi ani. Se ştie deasemenea că în Statele Unite există legea Battle prin care S.U.A. şi ţărilor blocului american li se interzice de fapt să facă comerţ cu U.R.S.S. şi ţările de democraţie populară. Aceste măsuri, precum şi o serie de alte măsuri din partea S.U.A. sunt îndreptate nu numai spre crearea a tot felul de dificultăţi în comerţul internaţional, ci şi spre agravarea relaţiilor internaţionale. Şi-au atins oare scopul toate aceste piedici şi discriminări puse în calea dezvoltării comerţului internaţional? Noi ştim cu toţii că toate aceste măsuri discriminatorii, faţă de U.R.S.S., China şi ţările de democraţie populară nu au oprit deloc avântul economic în aceste state, ci au contribuit la crearea celei de a doua pieţe mondiale şi la întărirea considerabilă a legăturilor economice dintre aceste ţări. Judecaţi singuri ce poate aduce continuarea acestei politici de interziceri şi discriminări în domeniul comerţului internaţional, în special în actualele condiţii când nimeni nu poate nega existenţa greutăţilor în economia anumitor ţări.

Conferinţa reprezentanţilor celor cinci puteri ar îndeplini rolul său pozitiv şi în ceeace priveşte crearea unor condiţii normale pentru dezvoltarea comerţului internaţional, lucru în care multe state nu pot să nu fie interesate.

Se înţelege că o conferinţă a celor cinci puteri poate avea loc numai dacă există premiza fundamentală ca toate cele cinci mari puteri să manifeste în fapt năzuinţa spre micşorarea încordării în situaţia internaţională.

Delegaţia sovietică ar dori să spere că în această problemă este cu putinţă realizarea unui acord la conferinţa dela Berlin.

In afară de problema convocării unei conferinţe a miniştrilor afacerilor externe ai celor cinci puteri şi de problema germană, la prezenta conferinţă ar fi nimerit să se examineze şi problema austriacă.

Interesele întăririi păcii în Europa şi necesitatea asigurării drepturilor naţionale ale poporului austriac cer restabilirea cât mai grabnică a unei Austrii libere şi independente şi reglementarea problemei austriace.

Guvernul Sovietic consideră că această problemă trebue reglementată în conformitate cu acordurile existente între cele patru puteri. La examinarea acestei probleme este necesar să se pornească dela aceia ca reglementarea ei să contribue la asigurarea securităţii popoarelor Europei şi a independenţei Austriei şi ca Austria să nu devină din nou o unealtă în mâinile forţelor agresive şi mai ales o unealtă a militarismului german.

Toate cele spuse îmi permit să fac următoarea propunere cu privire la ordinea de zi a conferinţei dela Berlin:

1. — Despre măsurile pentru micşorarea încordării în relaţiile internaţionale şi despre convocarea unei conferinţe a miniştrilor afacerilor externe ai Franţei, Angliei, S.U.A., Uniunii Sovietice şi Republicii Populare Chineze.

2. — Problema germană şi sarcinile asigurării securităţii europene.

3. — Despre tratatul de stat cu Austria.

Adoptând o astfel de ordine de zi noi am avea posibilitatea de a ne concentra atenţia asupra problemelor care sunt în prezent cele mai actuale şi mai esenţiale.

Inaintea mea au făcut aici declaraţii dl. Bidault — în numele Franţei şi dl. Eden — în numele Angliei. Am ascultat cu mare atenţie aceste declaraţii.

Atât dl. Bidault cât şi dl. Eden, iar mai înainte, în cuvântul său de deschidere, secretarul de stat al S.U.A., dl. Dulles, şi-au exprimat speranţele în obţinerea unor rezultate pozitive la prezenta conferinţă. Ca reprezentant al Uniunii Sovietice, mă declar cu totul gata ca împreună cu domnii Bidault, Eden şi Dulles să ne străduim să obţinem la această conferinţă rezultate care să corespundă intereselor asigurării securităţii popoarelor Europei şi în acelaşi timp să contribue la întărirea păcii în întreaga lume.

Deschiderea conferinţei dela Berlin a miniştrilor afacerilor externe ai celor patru puteri

BERLIN 25 (Agerpres). — Corespondentul special al agenţiei TASS transmite:

La 25 ianuarie, în clădirea fostului Consiliu de Control s'a deschis conferinţa miniştrilor afacerilor externe ai U.R.S.S., Franţei, Angliei şi S.U.A.

La conferinţă participă V. M. Molotov, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., G. Bidault, ministrul afacerilor externe al Franţei, A. Eden, ministrul afacerilor externe al Angliei şi J.F. Dulles, secretarul de stat al S.U.A.

Din partea sovietică la lucrările conferinţei iau parte A. A. Gromiko, I. A. Malik, precum şi G. N. Zarubin, S. A. Vinogradov, G. M. Puşkin, V. S. Semenov, L. F. Ilicev, A. A. Sobolev, N. T. Fedorenko, I. I. Ilicev, din partea Franţei participă Parodi, De la Tournelle, De Margerie, Brousttra, Seydoux, Bayence: din partea Angliei participă: Roberts, F. Hoyer-Millar, W. Hayter, Ch. F. C. Coleman, A. Nutting; din partea S.U.A. participă R. L. O'Connor, D. MacArthur, Ch. Bohlen, R.R. Bowie, D. Bruce, Y. Conant, Ch. D. Jackson, C. W. McCardle.

La prima şedinţă, miniştrii au căzut de acord ca, conform procedurii stabilite, miniştrii să prezideze pe rând. Prima şedinţă a fost prezidată de Dulles.

După ce miniştrii au căzut de acord asupra procedurii lucrărilor, preşedintele şedinţei a dat cuvântul lui G. Bidault pentru a face o declaraţie.

Exprimându-şi convingerea că prezenta conferinţă va constitui un prim pas pe calea spre o îmbunătăţire de lungă durată a relaţiilor între cele patru puteri şi că ea va deschide din nou calea spre o reglementare generală care va pune capăt scindării lumii, Bidault a arătat că între ţările participante la conferinţă există divergenţe şi că conferinţa trebue să examineze toate problemele nerezolvate.

Bidault a afirmat că propunerile făcute de S.U.A. permit rezolvarea problemei primejdiei atomice şi că, după părerea Franţei, problema dezarmării este legată de rezultatele tratativelor care vor avea loc în problema atomică.

Bidault a recunoscut marea însemnătate a problemelor asiatice şi a declarat că aceste probleme trebue rezolvate „cu cât mai repede cu atât mai bine". Totuşi el a afirmat că „rezolvarea acestei probleme nu ar fi grăbită prin încercări de a o examina în afara limitelor ei fireşti" şi a declarat că prezenta conferinţă trebue să fie consacrată examinării problemelor europene. „Nu sunt de părere, a spus el, că soarta Austriei depinde de soarta Coreei. De ce ar trebui legată problema unificării Germaniei de problema stabilirii statutului internaţional al Chinei?"

Ministrul afacerilor externe al Franţei a recunoscut că actuala scindare a Europei este „un fenomen nesănătos" pe care puterile interesate trebue să-l înlăture. Dar, în acelaşi timp, el a repetat versiunea de mult dezminţită că această scindare ar fi fost, chipurile „impusă" Occidentului, în timp ce în realitate ea este o consecinţă a politicii puterilor occidentale.

Bidault a declarat că se va abţine dela orice analiză de ordin istoric şi dela orice referire la cauze prime. Noi considerăm, a spus el, că „programul nostru de apărare nu poate constitui în niciun caz un obiect de tratative". Bidault „şi-a motivat" această afirmaţie, pretinzând că aşa zisele măsuri „defensive" ale puterilor occidentale ar avea drept scop asigurarea securităţii lor. După părerea lui Bidault, obiectul discuţiilor trebue să-l constitue tratatul de pace cu Germania şi tratatul austriac. Referindu-se la problema germană, el a spus că condiţiile pregătirii tratatului de pace — şi anume existenţa unui guvern care să reprezinte întreaga Germanie — nu au fost încă înfăptuite şi a repetat din nou cunoscuta afirmaţie a puterilor occidentale că rezolvarea problemei trebue să înceapă cu efectuarea unor aşa zise „alegeri libere".

Bidault a spus că pentru preîntâmpinarea creşterii naţionalismului german şi a primejdiei din partea Germaniei, „este indicat ca Germania să fie inclusă într'o organizaţie cu caracter pur defensiv în care datorită însăşi naturii acestei grupări, o agresiune individuală sau colectivă din partea vreunui membru al ei să devină cu neputinţă".

El a declarat că „soarta democraţiei în Germania" depinde chipurile de „asocierea Germaniei cu Occidentul".

Apoi a făcut o declaraţie A. Eden, ministrul afacerilor externe al Angliei. „Această conferinţă dela Berlin, a spus el, a trezit speranţe pe întregul glob. Popoarele iubitoare de pace aşteaptă dela noi acţiuni de pace şi noi nu trebue să le decepţionăm". Eden a spus în continuare, că în Anglia mulţi sperau că colaborarea din timpul războiului va continua şi în anii de pace şi că poporul britanic regretă profund că acest lucru s'a dovedit a fi cu neputinţă. El a afirmat că, în legătură cu aceasta, Anglia „nu a avut altă alegere decât să acţioneze în colaborare cu aliaţii ei pentru a-şi asigura securitatea şi pentru a menţine pacea în Europa". După această încercare de a justifica crearea blocului puterilor occidentale şi politica de scindare a Europei, Eden a declarat că scopul conferinţei trebue să fie „slăbirea barierelor care există în Europa şi, în al doilea rând, încurajarea unor relaţii de mai mare încredere între ţările Occidentului şi Uniunea Sovietică".

El a obiectat împotriva examinării „problemelor mondiale" declarând ca conferinţa [illegible] realiza mai mult dacă miniştrii vor [illegible] înlătura una sau două din principalele [illegible] ale încordării „şi nu vor examina în[illegible]rea în mod abstract". „Această confe[illegible] a spus el, este o conferinţă a Europei cu privire la Europa" şi deaceea ea trebue să se ocupe, în primul rând, de principalele probleme europene: problema Germaniei şi problema Austriei.

In continuare, Eden s'a solidarizat cu observaţiile lui Bidault referitoare la asigurarea securităţii. „Guvernul majestăţii sale, a spus el, este membru al Naţiunilor Unite. Noi avem în acelaş timp un tratat cu Uniunea Sovietică care rămâne în vigoare încă mulţi ani. Noi respectăm în mod ferm aceste obligaţii, ele constituind o garanţie a faptului că nu vom participa niciodată la vreun act de agresiune, că nu vom ameninţa niciodată securitatea Uniunii Sovietice". Eden a încercat să prezinte acordurile şi tratatele puterilor occidentale drept măsuri „cu caracter pur defensiv", care garantează chipurile securitatea. El a declarat că este gata să examineze împreună cu Uniunea Sovietică problema securităţii Uniunii Sovietice, dacă guvernul sovietic consideră necesar acest lucru.

Menţionând că la baza divergenţelor cu Uniunea Sovietică şi a greutăţilor din Europa stau problema germană şi actuala împărţire artificială a Germaniei, Eden a recunoscut că unificarea paşnică a Germaniei şi încheierea tratatului de pace cu Germania ar deschide noi perspective pentru o pace îndelungată în Europa. Referindu-se însă la căile de rezolvare a acestei probleme, Eden a repetat din nou cunoscutele afirmaţii ale guvernelor puterilor occidentale că primul pas spre rezolvarea problemei germane trebue să-l constitue aşa zisele „alegeri libere" în întreaga Germanie care, după cum se ştie, în actualele condiţii ale scindării Germaniei şi ale existenţei regimului terorist dela Bonn în partea ei de vest, nu ar putea duce la exprimarea liberă a voinţei poporului german şi la unificarea Germaniei pe o bază paşnică şi democratică. Potrivit propunerii lui Eden, după efectuarea acestor „alegeri libere", care în realitate au drept scop extinderea regimului dela Bonn asupra întregii Germanii, contrar voinţei poporului ei, prima sarcină ar fi pregătirea unei adunări constituante pentru a asigura constituirea unui guvern al întregii Germanii. Eden a adăugat că până la constituirea acestui guvern al întregii Germanii, în întreaga Germanie trebue să funcţioneze administraţia aşa zisei Republici federale.

După aceea a făcut o declaraţie V. M. Molotov, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S.

Cu aceasta, prima şedinţă a Conferinţei miniştrilor afacerilor externe ai celor patru puteri a luat sfârşit. Secretarul de stat al S.U.A., Dulles a declarat că timpul fiind înaintat, el îşi va face declaraţia în şedinţa următoare.

La Berlin, în aceste zile

Dela corespondentul nostru special

Incă înaintea deschiderii conferinței celor patru miniștri de externe, pe cheiurile Spreei a apărut ca o expresie a nădejdilor pe care poporul german le leagă de această conferință, o mulțime de drapele. Flutură drapelele celor patru puteri ca și drapelul R. D. Germane. Numeroase lozinci exprimă dorința poporului german ca problemele litigioase printre care și problema germană să fie soluționate pe calea tratativelor.

Voința poporului german se exprimă în lozinca „Inainte pentru întâlnirea celor două Germanii". Această lozincă domină întregul frontispiciu al sediului organizației Tineretul Liber German.

Orașul trăiește zilele unei deosebite animații. In jurul locului în care se desfășoară lucrările conferinței se îngrămădește o mulțime de berlinezi. Sute de ziariști veniți din toate colțurile lumii au sosit în aceste zile la Berlin. Pentruca ei să-și poată duce activitatea în cele mai bune condiții li s'au pus la dispoziție două mari clădiri — una în Berlinul răsăritean și alta în cel apusean.

In întreaga Capitală oamenii își exprimă dorința ca această conferință să ducă la soluționarea problemelor care frământă întreaga omenire.

Tineretul german direct interesat în rezolvarea pașnică a problemei germane, năzuiește ca această conferință să apropie și să facă mai concretă perspectiva unității Germaniei.

Astfel, tânărul zidar Alfred Schmiege își exprimă speranța că „ceeace noi clădim cu mâinile noastre în timp de ani de zile nu va fi nimicit de un nou război. Eu aștept, spune el, dela conferința miniștrilor de externe ca să contribue la asigurarea unei păci durabile în întreaga lume". Iar tânărul ucenic ospătar Ewald Faingruber din sectorul britanic al Berlinului spune: „Eu cred, ca și alți tineri germani, că conferința miniștrilor de externe va aduce mai aproape pacea și unificarea patriei noastre. Noi tinerii nu vrem război dar această problemă nu frământă numai tineretul german ci întreg tineretul lumii, care nu mai vrea să treacă prin ororile unui nou război mondial, atât de mult dorit de clica militaristă a lui Adenauer".

Tineretul dorește să-i fie asigurată posibilitatea unei vieți pașnice și aceasta se oglindește de exemplu și în cuvintele unei studente franceze care învață în Berlinul occidental, Inez Rignon care făcând deosebire între poporul german — pe care poporul francez îl prețuiește — și armata de agresiune pe care cercurile agresive dela Bonn ar vrea să o repună în picioare spune: „Popoarele lumii nu sunt interesate într'un nou război. La conferința miniștrilor de externe ai celor patru puteri se va trata despre rezolvarea problemelor litigioase. Aceasta în tot cazul speră tineretul francez și după câte știu tineretul german speră și el împreună cu noi. Ca și noi, germanii de diferite vârste și de diferite profesiuni, doresc unitatea patriei lor și pacea".

Cele spuse de tânăra franceză sunt ilustrate cum nu se poate mai bine prin uriașele adunări ce au loc în aceste zile în întreaga Germanie. Astfel, în prima zi a deschiderii conferinței miniștrilor de externe a avut loc în sala Friedrichstadt un meeting al oamenilor muncii la care au participat mii de berlinezi din toate sectoarele orașului. Cu o jumătate de oră înainte de începere, ușile au trebuit să fie închise, sala fiind plină. Dar cei care n'au încăput în sală au stat fără a ține seamă de ger în fața clădirii pentru a demonstra dorința lor de luptă în vederea rezolvării problemei germane și pentru asigurarea unei păci trainice. Ca un singur om, ei au cerut conferinței miniștrilor de externe să adopte măsuri eficace în vederea asigurării păcii în lume și a unificării Germaniei pe baze democratice. Declarația ministrului de externe al Uniunii Sovietice, V.M. Molotov, citită în fața participanților, a fost aprobată în mod entuziast. Profesorul doctor Brugsch a arătat că „mulțumită Uniunii Sovietice conferința miniștrilor de externe s'a întrunit. Sarcina berlinezilor și a întregului popor german este de a lupta ca să se înțeleagă și germani cu germani iar cererile lor legitime să se facă auzite și de conferința din Berlin".

Primarul marelui Berlin, F. Ebert a demascat politica dușmănoasă a clicii lui Adenauer care nu scapă niciun prilej pentru a ațâța și a provoca cu scopul de a împiedica buna desfășurare a conferinței.

★

Conferința este urmărită cu un uriaș interes de întreaga populație a orașului. Oamenii simpli din Berlin, ca și cei din lumea întreagă, doresc ca lucrările conferinței să ducă la destinderea continuă a situației internaționale.

ANDREI ALEXE

Berlin, 26 ianuarie.
(Prin telefon)

A doua ședință a conferinței dela Berlin

BERLIN 26 (Agerpres). —

Marți după amiază a avut loc la Berlin cea de a doua ședință a conferinței miniștrilor afacerilor externe.

Ședința a fost prezidată de ministrul de externe al Franței, Georges Bidault.

In cadrul acestei ședințe a luat cuvântul secretarul de stat al S.U.A., John Foster Dulles care, potrivit relatărilor agenției France Presse, și-a amânat luni discursul pentru a se consulta cu ceilalți doi miniștri occidentali în privința ordinii de zi propuse de ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., V. M. Molotov.

In discursul său, secretarul de stat al S.U.A., a încercat să respingă tezele cuprinse în declarația lui V. M. Molotov în ceeace privește primejdia pe care ar constitui-o crearea armatei europene.

Dulles a declarat că acceptă ordinea de zi propusă de V. M. Molotov, dar a ținut să adauge că aceasta nu înseamnă că este de acord cu fondul acesteia și în special cu ideea unei conferințe a celor cinci mari puteri.

A luat apoi cuvântul V. M. Molotov. El a propus ca în cadrul primului punct de pe ordinea de zi să se ia în discuție un proiect de rezoluție în care se declară că în vederea micșorării încordării internaționale, a eliminării cauzelor neînțelegerilor și a dezvoltării relațiilor internaționale pe baza principiilor Chartei Organizației Națiunilor Unite, se consideră necesar a se convoca în mai-iunie 1954 o conferință cu participarea Franței, Marii Britanii, S.U.A., U.R.S.S. și Republicii Populare Chineze.

Au luat apoi cuvântul ministrul de externe al Franței, Georges Bidault și ministrul de externe al Angliei, Anthony Eden, care s'au declarat deasemenea de acord cu ordinea de zi propusă de Uniunea Sovietică subliniind totuși că aceasta nu înseamnă o acceptare implicită a tezelor sovietice.

La sfârșitul ședinței, cei patru miniștri au hotărît să înceapă mâine discutarea primului punct de pe ordinea de zi și anume: „Despre măsurile pentru micșorarea încordării relațiilor internaționale și despre convocarea unei conferințe a miniștrilor afacerilor externe ai Franței, Angliei, S.U.A., Uniunii Sovietice și Republicii Populare Chineze".

Cea de a treia ședință a conferinței miniștrilor afacerilor externe va avea loc miercuri după amiază și va fi prezidată de ministrul afacerilor externe al Angliei, Anthony Eden.

★

BERLIN 26 (Agerpres). —

Agenția D.P.A. anunță că experții delegațiilor americană, franceză și engleză au avut o consfătuire la 26 ianuarie, înainte de cea de a 2-a ședință a celor patru miniștri ai afacerilor externe.

Consfătuirea unională a lucrătorilor dela stațiunile de mașini și tractoare din U.R.S.S.

MOSCOVA 26 (Agerpres). — TASS transmite:

La 25 ianuarie s'a deschis la Moscova, în marele Palat al Kremlinului Consfătuirea unională a lucrătorilor dela stațiunile de mașini și tractoare, convocată de Comitetul Central al P.C.U.S și de Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. In sala de ședințe a Sovietului Suprem al U.R.S.S. s'au întrunit 2.140 de lucrători din agricultura U.R.S.S.

Printre participanții la consfătuire sunt directori și ingineri șefi ai S.M.T.-urilor, agronomi, zootehnicieni, tractoriști, combaineri, președinți de colhozuri, cadre conducătoare din organele agricole, reprezentanți ai industriei, ai institutelor de cercetări științifice, ai organizațiilor de partid.

Ei s'au întrunit pentru a discuta felul în care sunt îndeplinite hotărîrile Comitetului Central al Partidului Comunist și Guvernului Sovietic, îndreptate spre îmbunătățirea continuă a activității stațiunilor de mașini și tractoare și spre desvoltarea întregii agriculturi.

Intâmpinați cu căldură de asistență au luat loc în Prezidiu G. M. Malencov, N. S. Hrușciov, K. E. Voroșilov, N. A. Bulganin, L. M. Kaganovici, A. I. Mikoian, M. Z. Saburov, M. G. Pervuhin, N. M. Șvernik, P. K. Ponomarenko, M. A. Suslov, P. N. Pospelov, N. N. Șatalin. Alături de conducătorii partidului și guvernului au luat loc vestiți inovatori ai agriculturii.

I. A. Benediktov, ministrul agriculturii din U.R.S.S., a prezentat un amplu raport asupra felului în care este îndeplinită hotărîrea Plenarei din septembrie a Comitetului Central al P.C.U.S. cu privire la măsurile pentru desvoltarea continuă a agriculturii U.R.S.S. și hotărîrea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și a Comitetului Central al P.C.U.S. cu privire la măsurile pentru îmbunătățirea continuă a activității stațiunilor de mașini și tractoare.

In hotărîrea Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S. — a spus raportorul — s'a făcut o analiză profundă a situației agriculturii țării, a fost elaborat programul unui avânt rapid al producției agricole.

Stațiunile de mașini și tractoare au un rol hotărîtor în rezolvarea acestei sarcini arzătoare a întregului popor. In hotărîrea Plenarei din septembrie au fost indicate căile pentru îmbunătățirea continuă a activității S.M.T.-urilor și întărirea rolului lor în toate ramurile producției colhoznice.

Raportul a făcut o amănunțită caracterizare a activității stațiunilor de mașini și tractoare, și a expus sarcinile lor.

In Țara Sovietică — a declarat I. A. Benediktov — sunt multe S.M.T.-uri fruntașe, sute și mii de mecanizatori care asigură obținerea unor recolte bogate în colhozuri și care luptă cu perseverență pentru a da viață hotărîrilor Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S. Ceeace le caracterizează este simțul noului — spiritul cu adevărat inovator, folosirea creatoare a cuceririlor științei și experienței înaintate. Pentru a crea un adevărat belșug de produse alimentare în țară, pentru a ridica bunăstarea materială a colhoznicilor, este necesar să se obțină ridicarea muncii tuturor S.M.T.-urilor, tuturor colhozurilor, la nivelul celor fruntașe.

Ministrul agriculturii a comunicat că în ultimele luni, în conformitate cu hotărîrile Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S., din industrie și din alte ramuri ale economiei naționale au fost trimiși să lucreze în S.M.T.-uri aproximativ 11.000 de ingineri și peste 10.000 de tehnicieni, precum și 104.610 de agronomi și zootehnicieni. In acest an, volumul investițiilor pentru construcții în S.M.T.-uri va crește de peste cinci ori în comparație cu anul trecut.

Ministrul s'a ocupat în continuare în mod amănunțit de sarcinile S.M.T.-urilor în perioada însămânțărilor de primăvară. Este necesar ca fiecare S.M.T., împreună cu conducerea și activul colhozurilor, să elaboreze pentru fiecare colhoz un sistem de măsuri agrotehnice care să asigure obținerea în anul acesta a recoltelor de culturi agricole prevăzute de plan.

Benediktov a subliniat că pentru îmbunătățirea activității S.M.T.-urilor este necesar să se pornească în mod serios la popularizarea experienței activității stațiunilor fruntașe, iar înrădăcinarea acestei experiențe să devină o parte foarte importantă a conținutului muncii conducătorilor S.M.T.-urilor și ai organelor agricole. Popularizarea experienței înaintate trebue să devină o parte integrantă a muncii de conducere a agriculturii. El a subliniat deasemenea că S.M.T.-urile dintr'o serie de regiuni de stepă din țară trebue să se pregătească pentru punerea în valoare a unor importante suprafețe de pământ înțelenit.

In încheierea raportului, I. A. Benediktov a asigurat Guvernul Sovietic și Comitetul Central al Partidului că muncitorii și specialiștii dela stațiunile de mașini și tractoare, împreună cu întreaga țărănime colhoznică, vor depune toate eforturile pentru a se achita cu cinste de sarcinile de onoare ce le-au fost încredințate.

La 25 ianuarie au început discuțiile pe marginea raportului.

La discuții au luat cuvântul: Galina Burkațkaia, președinta colhozului „Hrușcev" (R.S.S. Ucrainiană), precum și cunoscutul om de știință legumicultor, prof. Edelstein; Spivak, ministru al agriculturii al R.S.S Ucrainiene; Belousov, directorul S.M.T.-ului „Petrovsk" regiunea Stavropol și alții.

Consfătuirea își va continua lucrările în cursul zilei de 26 ianuarie.

Deschiderea sesiunii Comitetului executiv al F. M. T. D.

STOCKHOLM 26 (Agerpres). — TASS transmite:

La 25 ianuarie s'a deschis la Stockholm sesiunea Comitetului executiv al Federației Mondiale a Tineretului Democrat (F.M.T.D.)

La sesiune participă reprezentanți ai organizațiilor de tineret și ai uniunilor naționale afiliate la F.M.T.D. In afară de aceasta au asistat în calitate de observatori reprezentanți ai unor uniuni de tineret care nu sunt afiliate la F.M.T.D. între alții, reprezentanți ai serviciului civil internațional, ai organizației internaționale a tinerilor creștini și alții.

Ordinea de zi a ședinței Comitetului executiv al F.M.T.D. cuprinde următoarele probleme:

1) Apărarea drepturilor tineretului dela sate și participarea F.M.T.D. la organizarea unei întâlniri internaționale a tineretului dela sate. (raportor Bruno Bernini, președintele F.M.T.D.)

2) Activitatea F.M.T.D. în domeniul schimburilor culturale și sportive între tineretul din diferite țări (raportor Jacques Denis, secretar general al F.M.T.D.).

Comitetul executiv va examina deasemenea problema admiterii de noi membri în F.M.T.D.

Scurte știri

● Ziarul „L'Humanite" anunță că în delta Fluviului Roșu forțele Armatei Populare Vietnameze, continuă operațiile de hărțuire împotriva trupelor intervenționiste franceze.

Potrivit ultimelor informații sosite din Saigon, numai în cursul ultimelor zile unitățile populare au scufundat cinci canoniere și patru vedete ale corpului expediționar francez.

● Mișcarea muncitorilor italieni pentru satisfacerea revendicărilor lor cu caracter economic și împotriva concedierilor continuă în întreaga Italie.

La Vomano, centru industrial din munții Abruzi, poliția a atacat o manifestație muncitorească împotriva amenințării cu concedierea. Nouă muncitori au fost răniți grav. La Milano muncitorii brutari au hotărît să declare o grevă de 48 de ore în sprijinul cererii lor de mărire a salariilor.

● După cum anunță Comitetul refugiaților antifasciști din Statele Unite, autoritățile americane intenționează să extrădeze poliției franchiste pe Guevas Diaz, luptător antifranchist în timpul războiului civil din Spania Guevas Diaz, care în timpul celui de al doilea război mondial a luptat împotriva hitlerismului, este căsătorit cu o americană și are doi copii.

● Din Kenya se anunță că un număr tot mai mare de soldați din rândul trupelor colonialiste britanice refuză să execute ordinele comandamentului lor și nu vor să ia parte la represiunile împotriva patrioților africani care luptă pentru independența țării lor.

Ziarul „Daily Worker" scrie că, îngrijorat de această stare de lucruri, guvernul englez a hotărît să acorde comandantului șef al trupelor britanice din Kenya dreptul de a scoate din cadrele armatei pe acei soldați care refuză să execute ordinele date de comandamentul militar.

● Consiliul partizanilor păcii din întreaga Indie a hotărît ca la 14 februarie să fie organizată în India „Ziua luptei împotriva pactului militarist dintre S. U. A. și Pakistan".

Presa străină despre declarația lui V. M. Molotov

ȘANHAI 26 (Agerpres). — TASS transmite:

Comentând într'un articol special declarația făcută de V. M. Molotov la sosirea sa la Berlin, ziarul „Venhueibao" scrie: In declarația făcută reprezentanților presei la sosirea sa la Berlin, tovarășul Molotov a caracterizat importanța conferinței și poziția Uniunii Sovietice care consideră pe bună dreptate că cu cât Republica Populară Chineză — țara unui mare popor — va lua parte mai repede la o conferință pentru discutarea problemelor internaționale, cu atât va fi mai bine pentru consolidarea păcii.

Și într'adevăr, arată ziarul, cine ar putea crede că fără China — mare putere al cărei popor reprezintă o pătrime din populația globului pământesc și care constitue o forță puternică a păcii și democrației, pot fi rezolvate în prezent problemele importante ale Orientului sau ale întregii lumi?

Subliniind că elementele războinice, în frunte cu clica conducătoare din S.U.A., se strădesc să lipsească poporul chinez de drepturile sale legitime în cadrul discutării problemelor mondiale, ziarul subliniază că „noua Chină, indiferent dacă aceasta este pe placul unora sau nu, se va uni cu forțele iubitoare de pace din întreaga lume și va lupta până la capăt pentru o pace dreaptă și trainică".

★

VARȘOVIA 26 (Agerpres). — P.A.P. transmite:

Ziarele centrale poloneze consacră articole conferinței miniștrilor afacerilor externe ai U.R.S.S., Franței, Angliei și S.U.A. Intr'un articol de fond ziarul „Trybuna Ludu" scrie:

„Convocarea conferinței dela Berlin constitue fără îndoială o manifestare importantă a slăbirii încordării internaționale care s'a făcut simțită în ultimul timp. Șansele acestei slăbiri au apărut datorită politicii consecvente sovietice, la baza căreia stă ideia coexistenței pașnice a diferitelor sisteme politice și economice, ideia reglementării problemelor litigioase pe calea tratativelor.

Guvernul U.R.S.S duce o luptă consecventă pentru ca aceste idei să triumfe în relațiile internaționale în interesul păcii și al securității tuturor popoarelor".

„Este mai presus de orice îndoială — scrie în continuare ziarul — că șansele slăbirii continue a încordării în relațiile internaționale ar fi crescut considerabil, dacă la reglementarea problemelor litigioase ar fi luat parte toate marile puteri și anume dacă alături de Uniunea Sovietică, Statele Unite, Marea Britanie și Franța ar fi participat și Republica Populară Chineză. Nu poate fi trecută cu vederea influența crescândă pe care o exercită Republica Populară Chineză asupra problemelor internaționale, mai cu seamă asupra problemelor Extremului Orient. Iată de ce Uniunea Sovietică și-a rezervat dreptul de a discuta la conferința dela Berlin problema convocării unei conferințe a celor cinci puteri cu participarea Chinei populare".

Delegații sovietice în India

DELHI 26 (Agerpres). — TASS transmite:

La 25 ianuarie a sosit la Delhi o delegație sovietică de maeștri ai artei condusă de Bespalov, ministru adjunct al culturii al U.R.S.S. In gara din Delhi, împodobită cu flori, peste 2.000 de persoane îi așteptau pe artiștii sovietici.

Reprezentanții vieții publice din capitala indiană au salutat delegația sovietică cu aclamațiile: „Poporul indian este alături de poporul rus!", „Trăiască prietenia indiano-sovietică!" „Trăiască delegația oamenilor culturii sovietici!"

★

DELHI 26 (Agerpres). — TASS transmite:

După terminarea celei de a 41-a sesiuni a Congresului științific indian, care a avut loc la Haiderabad, delegația oamenilor de știință sovietici, în frunte cu academicianul Alexandrov, a vizitat o serie de centre științifice și culturale ale Indiei — Madras, Bangalero, Calcutta, Benares, Alhabad, Agru. Autoritățile locale, oamenii de știință și studenții au întâmpinat cu căldură delegația. Oamenii de știință sovietici au ținut o serie de referate și prelegeri care au trezit un viu interes în rândurile opiniei publice indiene.

D. M. Bos, conducătorul Institutului de cercetări științifice din Calcutta, salutând delegația sovietică, a declarat că oamenii de știință din India manifestă un interes deosebit pentru experiența în crearea noii culturi și științe în U.R.S.S. Bos a arătat că oamenilor de știință din India, le sunt apropiate și de înțeles năzuințele oamenilor de știință sovietici de a sluji cauza păcii, pentru binele patriei, deoarece aceleași sarcini stau și în fața oamenilor de știință din India.

La 24 ianuarie, delegația solilor științei sovietice a sosit la Delhi. In aceeași zi, a avut loc la clubul guvernamental din oraș o adunare a membrilor Asociației pentru legăturile culturale indiano-sovietice.

Academicienii Alexandrov și Engelgardt și-au împărtășit impresiile în legătură cu vizita lor în India și cu cea de a 41-a sesiune a Congresului științific indian.

Doctorul Cinoi, renumit botanist indian, a rostit o cuvântare de salut.

Noutăți sportive

Marți au început pe patinoarul amenajat pe pista de atletism a stadionului „23 August" întrecerile din cadrul fazei regionale a campionatului republican de patinaj viteză. In prima zi de concurs, două frumoase succese a realizat patinatoarea Gizi Kahane dela Dinamo, care a terminat învingătoare în probele de 500 și 3.000 m. senioare. Cursa de 5.000 m. seniori a fost câștigată de F. Gămulea (Dinamo), iar cea de 500 m. de către Kurt Valerian (Locomotiva).

Intâlnirile din cadrul turneului final al campionatului republican de hochei pe ghiață au continuat aseară cu desfășurarea a două jocuri deosebit de interesante. Iată rezultatele tehnice înregistrate: Știința Cluj-C.C.A. 2-1 (1-0; 0-1; 1-0); Avântul Miercurea Ciuc - Metalul Orașul Stalin 8-4 (2-0; 5-2; 1-2).

Astăzi, în cadrul turneului se vor desfășura următoarele partide: **Patinoar Progresul I.T.B.**: ora 8,30: Dinamo Tg. Mureș-Știința Galați; ora 10,30; Spartac Gheorgheni: Voința București.

Patinoar Dinamo: ora. 17,30 Știința Cluj-Metalul Orașul Stalin, ora 19,30: C.C.A.-Avântul Miercurea Ciuc.

In Comisia electorală centrală pentru alegerile pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S.

MOSCOVA 26 (Agerpres). — TASS transmite:

La 25 ianuarie a.c. a avut loc prima ședință a Comisiei electorale centrale pentru alegerile pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. al celei de a patra legislaturi.

Tovarășul N.M. Șvernik, președintele Comisiei electorale centrale a expus sarcinile care stau în fața Comisiei electorale centrale în conformitate cu prevederile „Regulamentului cu privire la alegerile pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S.".

Comisia electorală centrală a discutat o serie de probleme legate de alegerile pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S.

Schimbul de mărfuri între U.R.S.S. și Norvegia

MOSCOVA 26 (Agerpres). — TASS transmite:

In urma încheierii cu succes a tratativelor comerciale sovieto-norvegiene, la 25 ianuarie a fost semnat la Oslo protocolul cu privire la schimbul de mărfuri dintre U.R.S.S. și Norvegia pe anul 1954.

Uniunea Sovietică va livra Norvegiei cereale, minereu de mangan și crom, autoturisme și alte mărfuri. Norvegia va livra Uniunii Sovietice grăsime de balenă, scrumbii, celofibră, aluminiu și alte mărfuri.

Artiștii români la Universitatea „Lomonosov" din Moscova

MOSCOVA 26 — Corespondentul agenției „Agerpres" transmite:

In seara zilei de 25 ianuarie, grupul artiștilor români care vizitează Uniunea Sovietică s'a întâlnit cu studenții Universității „Lomonosov" din Moscova. Artiștii români au vizitat minunata clădire a Universității de pe Colinele lui Lenin.

A urmat un concert care a avut loc în sala de festivități a Universității. In cadrul programului artiștii Ion Voicu, Magda Ianculescu și Mândru Katz au interpretat muzică de Chopin, Enescu, Rimski Korsacov, Porumbescu etc. Concertul s'a bucurat de un mare succes, fiind aplaudat îndelung de un mare număr de spectatori.

O realitate ce nu poate fi ignorată

Despre participarea R. P. Chineze la rezolvarea problemelor vitale ale omenirii

Sosind la Berlin, orașul în care au loc lucrările conferinței miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri — U.R.S.S., S.U.A., Anglia și Franța, V. M. Molotov a declarat: „Cu cât mai curând marele stat popular — Republica Populară Chineză — va participa la tratative cu privire la problemele internaționale arzătoare cu atât va fi mai bine, mai bine pentru întărirea păcii între popoare".

Perioada de după cel de al doilea război mondial s'a caracterizat prin uriașe transformări care au avut loc nu numai în Europa, ci și în Asia, continentul care până nu de mult era socotit drept o inepuizabilă rezervă de forțe a frontului imperialist. Cea mai de seamă dintre aceste transformări o constitue proclamarea Republicii Populare Chineze. Trecerea pe drumul democrației populare a unui popor care numără 475.000.000 de oameni constitue un eveniment de o covârșitoare însemnătate istorică, un eveniment cu consecințe deosebite în ceeace privește raportul de forțe pe plan mondial.

Anii care au trecut dela proclamarea Republicii Populare Chineze au arătat vitalitatea regimului democrat-popular, trăinicia sa, legătura de nezdruncinat cu un popor trezit la o viață nouă după secole de împilare. China populară s'a dovedit astfel a fi o mare putere al cărei glas trebue să fie auzit atunci când este vorba de reglementat orice problemă care privește pacea omenirii. Pentru prima oară în străvechea ei istorie, China a devenit cu adevărat independentă.

Și desigur că independența acestei mari țări, nu a putut fi pe placul imperialiștilor străini care vreme îndelungată au subjugat-o, i-au exploatat fără milă bogățiile. Victoria forțelor populare din China nu a putut fi însă împiedicată, iar clica gomindanistă n'a fost salvată dela înfrângere nici de dolarii primiți de Cian Cai-și și nici de armele ce i-au fost trimise acestuia de protectorii din străinătate.

China populară există și se întărește necontenit în ciuda dorințelor contrarii ale anumitor cercuri. Aceste cercuri au proclamat acum politica ignorării noilor realități, politica ignorării existenței marelui stat popular chinez. Datorită acestei politici s'a ajuns la o serie de situații rușinoase și cu efect deosebit de negativ în ceeace privește relațiile internaționale. Principiile care stau la baza Chartei O.N.U. nu sunt respectate prin aceea că Republicii Populare Chineze i se refuză locul pe care de drept trebue să-l ocupe în Organizația Națiunilor Unite, prin aceea că singurul guvern legal al poporului chinez nu este reprezentat în O.N.U. Impotriva R.P. Chineze a fost instituit un „embargo" economic, iar majoritatea reacționară din O.N.U. a cutezat să adopte chiar o rezoluție în care R.P. Chineză este declarată „agresoare".

Toate aceste acte ale cercurilor reacționare internaționale nu sunt altceva decât o continuare a politicii dușmănoase a acestor cercuri față de marele popor chinez. Efectul acestei politici este însă departe de a fi cel scontat de către inițiatorii ei. Prestigiul Chinei populare este uriaș nu numai în Asia, ci și în lumea întreagă. Premierul indian Nehru, a declarat recent că apariția noii Chine constitue un factor de o importanță uriașă pentru situația internațională. „A nu recunoaște China, a spus Nehru, înseamnă a închide ochii în fața realității".

V. M. Molotov a arătat în declarația făcută la conferința miniștrilor afacerilor externe că, până în prezent 25 de state mari și mici a căror populație se cifrează la aproximativ un miliard de oameni au stabilit sau stabilesc relații diplomatice cu Republica Populară Chineză. Dacă însă în calea năzuințelor firești de a stabili relații cu R.P. Chineză nu s'ar crea tot felul de piedici artificiale, numărul acestor state ar spori la 50. In prezent în Asia nu există stat independent care să nu îi stabilit relații diplomatice cu R.P. Chineză, sau care să nu intenționeze să normalizeze relațiile politice sau economice cu marele stat popular chinez. Dorința de a se reda Chinei locul pe care trebue să-l ocupe în relațiile internaționale se manifestă cu vigoare chiar și în țările occidentale.

In ciuda politicii discriminatorii americane, cercurile de afaceri din Occident și în deosebi din Asia manifestă un interes deosebit pentru stabilirea de relații economice cu R.P. Chineză. O serie de acorduri au și fost semnate. In special manifestă interes în acest sens cercurile economice engleze, lovite de concurența yankee. Aceasta se oglindește în poziția unor persoane și a unor cercuri influente din Apus.

Cât de mare este contribuția pe care China democrat-populară o poate aduce la reglementarea problemelor internaționale a reeșit cu vigoare din desfășurarea evenimentelor în legătură cu conflictul coreean. R.P. Chineză împreună cu R.P.D. Coreeană au depus eforturi susținute pentru a se ajunge la încheierea armistițiului în Coreea, ceeace a reprezentat un pas însemnat pe calea atenuării încordării internaționale. Guvernul popular chinez depune serioase străduințe pentru a se realiza o înțelegere în privința convocării conferinței politice pentru Coreea.

Slăbirea încordării internaționale este însă cu neputință de realizat fără rezolvarea unor probleme care privesc în cel mai înalt grad poporul chinez. Tărăgănarea conferinței politice pentru Coreea, războiul din Indochina, pactul americano-pakistanez, crearea unor baze militare pe teritorii străine, sunt factori care agravează relațiile internaționale și primejduiesc pacea în Asia. Dar Republica Populară Chineză fiind cel mai mare stat nu numai din Asia ci din întreaga lume, este interesată în rezolvarea tuturor problemelor internaționale. Ca una din cele 5 puteri, Republica Populară Chineză poartă o mare răspundere în ceeace privește pacea mondială. Guvernul Sovietic în nota pe care la 3 noembrie 1953 a adresat-o guvernelor Angliei, Franței și S.U.A. a subliniat că „reglementarea problemelor internaționale arzătoare, care au o mare însemnătate pentru destinderea încordării internaționale — fără a mai vorbi despre problemele speciale referitoare la situația țărilor din Asia de sud-est și din bazinul Pacificului, cere în mod imperios convocarea unei conferințe a miniștrilor afacerilor externe ai celor cinci puteri: Anglia, Franța, S.U.A. Republica Populară Chineză și Uniunea Sovietică".

Consecvent poziției sale de apărare a păcii mondiale Guvernul Sovietic participând la conferința dela Berlin a miniștrilor de externe ai Franței, Angliei, S.U.A. și U.R.S.S., și-a rezervat dreptul de a ridica la această Conferință problema unei conferințe a celor cinci puteri cu participarea R. P. Chineze.

In prima zi a lucrărilor conferinței dela Berlin, V. M. Molotov ministrul afacerilor externe al U.R.S.S. a propus ca la primul punct al ordinei de zi să se discute despre: „Măsurile pentru micșorarea încordării în relațiile internaționale și despre convocarea unei conferințe a miniștrilor afacerilor externe ai Franței, Angliei, S.U.A., Uniunii Sovietice și Republicii Populare Chineze".

V. M. Molotov a arătat că problema fundamentală a zilelor noastre — problema micșorării încordării în relațiile internaționale — poate fi rezolvată numai prin eforturile marilor puteri, inclusiv R.P. Chineză. Convocarea unei conferințe a celor cinci puteri este necesară în primul rând pentru a opri goana înarmărilor, pentru a elibera popoarele de povara pe care înarmările o reprezintă și pentru a le feri de primejdia agravării situației internaționale.

Deasemeni este necesară reglementarea relațiilor între marile puteri fără de care s'ar menține o situație intolerabilă în ceeace privește reprezentarea R.P. Chineze la O.N.U. și problema convocării conferinței politice pentru Coreea. Dacă — pe calea unei conferințe a celor cinci puteri — s'ar fi realizat o normalizare a raporturilor între acestea, s'ar fi putut împiedica, de pildă, grosolana încălcare a prevederilor acordului de armistițiu în privința prizonierilor de război.

V. M. Molotov a subliniat că „convocarea unei conferințe a celor cinci puteri cu participarea Republicii Populare Chineze ar contribui mult la destinderea și însănătoșirea întregii situații internaționale".

Cercuri tot mai largi ale opiniei publice mondiale se exprimă în favoarea normalizării raporturilor cu marele stat popular chinez. Ambasadorul Indiei în S.U.A., Mehta, a declarat la Washington că, toate persoanele cu autoritate recunosc că nu este posibilă nici reglementare și nici pace în Extremul Orient fără o întâlnire în jurul mesei de conferință cu reprezentanții Republicii Populare Chineze". Iar actualul subsecretar de stat englez pentru afacerile externe, Selwin Lloyd, a spus că „ar fi o greșeală să nu se țină seama de faptul că Guvernul Central Popular este adevăratul guvern al Chinei..."

Aceste declarații au o profundă semnificație. Ele marchează eșecul politicii de „nerecunoaștere" a R.P. Chineze, politică promovată de cercurile influente din S.U.A. A devenit astfel limpede că a merge mai departe pe drumul refuzului de a recunoaște rolul R. P. Chineze în rezolvarea problemelor internaționale înseamnă a împiedica micșorarea tensiunii internaționale.

Popoarele cer însă ca Republica Populară Chineză să aibă pe deplin posibilitatea de a-și aduce contribuția la rezolvarea problemelor vitale ale omenirii, la stabilirea unei păci trainice în întreaga lume.

EDGARD OBERST

Spectacole

Miercuri 27 ianuarie 1954

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Dama de pică; **Național „I. L. Caragiale"** (sala Studio): Revizorul; **Național „I. L. Caragiale"** (sala Comedia): Floarea purpurie; **Teatrul de Stat de Operetă**: Aculina; **Municipal**: Afaceriștii; **Tineretului**: Inșir'te mărgărite; **Armatei** (G-ral Magheru): Cazul Bennet; **Muncitoresc C.F.R.** (Giulești): Piatra din casă și Chirița în provincie; **Studioul actorului de film „C. Nottara"**: Nepoții gornistului; **Ansamblul de Estradă**: Fără mănuși; **Teatrul Evreesc de Stat**: Cu cântec pe buze.

CINEMATOGRAFE: Patria: Sub vechea monarhie; **Republica, București**: Fiica regimentului; **I. C. Frimu, Al. Sahia**: Corăbiile atacă fortărețele (Amiralul Ușacov, seria II-a); **Infrățirea între popoare**: Cu inimă tânără; **Maxim Gorchi, Libertății**: Africa (seria II-a); **Elena Pavel**: Luptătorii poporului și Cântecul preeriei (Film de păpuși în culori); **Lumina**: Timur și băieții săi; **Victoria**: Soldatul victoriei (seria I-a); **Timpuri Noi**: Cărțile tale, Jurnal românesc nr. 3, Jurnal sovietic nr. 63, Curajosul Pac; **Gh. Doja**: Răsună valea; **Al. Popov**: Insula misterelor; **8 Martie**: Campionul boxului; **V. Roaită**: Egor Bulîciov și alții; **Cultural**: Anii tinereții; **Grivița**: Cântărețul stepelor; **C. David**: Prin India; **Flacăra**: Aventurile lui Alioșa Ptițîn; **T. Vladimirescu**: Centenarul Teatrului Național „I. L. Caragiale", Campionatele de tenis de masă; **Arta**: Soldatul victoriei (seria II-a); **Popular**: Lacul de aur; **M. Eminescu**: Prințesa trufașă; **Miorița**: Stepan Razin; **Moșilor**: Vulturul mărilor; **23 August**: Doi vepurași, O poveste cu ursuleți, Dealul păsărelelor, Bunicul și nepoțelul, Reportajul bufniței; **Donca Simo**: Marsilieza; **Ilie Pintilie**: Viața învinge; **8 Mai**: Keto și Kote; **Volga**: Zorile deasupra Niemenului; **1 Mai**: Revizorul; **Nicolae Bălcescu**: Volpone; **Rahova**: Hoți de biciclete; **Olga Bancic**: Călătorie îndepărtată.

REDACȚIA: București, Piața Scânteii. Tel. Nr. 7.61.00. ADMINISTRAȚIA: București, Str. Academiei 17, Tel. 5.79.60. DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. — TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii. 10